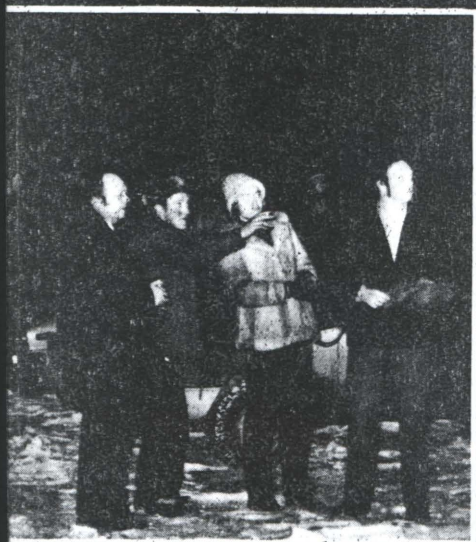

UFO-FOTOGRAFIER FRA HESSDALEN

Til tider har det vært rene folkevandring-
en til Hessdalen. De
mystiske tingene på
kveldshimmelen har
åpenbart seg for de
fleste.

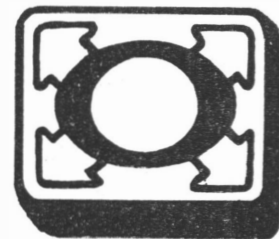
*Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet*

12 sider om
Hessdalen !

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

ISSN 0800-0360

* * NR. 5 1982 - 2. ARGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

**Ansvarlige
redaktører:**

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 3 46 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHold:

	SIDE
HESSDALEN	3
PROFIL: J. ALLEN HYNEK	15
STEMMER FRA RUMMET	21
HYPNOTISKE FANTASIER	20
FLERE "UFO-BORTFØRELSE" ...	29
BILDENE FRA MO I RANA	31
VED ÅRSSKIFTET	32

REDAKSJONELLE MEDARBEIDERE:

JAN S. KROGH
LEIF MEHLUM
PER A. HATLEN
ANTON LIDSTRØM
PER MOEN

ET KRITISK FORUM FOR
OFF-BEAT LITTERATUR OG
PSEUDOVITENSKAP

Hessdalen . . .

Observasjonene av tilsynelatende uforklarlige objekter i Hessdalen fortsetter, og folk strømmer stadig til fra fjern og nær i håp om å få se fenomenene. Det lokale idrettslag og arbeiderkvinnelag har åpnet en kiosk ved utkikksposten på Hessdalskjølen, og har på den måten gjort oppholdet mer behagelig for de besøkende.

NIVFO's FAST STASJONERTE FELTRAPPORTØR I HESSDALEN HAR VED FLERE ANLEDNINGER SETT OBJEKTENE, OG TATT FLERE BILDER AV DEM ..

Det begynner nå å nærme seg ettårsdagen for tilsynekomsten av disse fenomenene i større målestokk.

Det var like etter nyttår at folk i Hessdalen bestemte seg for å melde fra om dette merkelige som de kunne se over Finsåhøgda kveld etter kveld. De varslet NIVFO, som den første instans, og vi fikk på denne måten fordelene av å kunne registrere observasjonene etter hvert som de ble gjort, og omgående. Vi gjorde en avtale med folk på stedet om å innrapportere nye observasjoner på telefon så raskt som mulig, helst i samme øyeblikk som fenomenet viste seg. Samtidig holdt vi kontakt med forsvarrets radarstasjon på Gråkallen ved Trondheim, Trondheim Lufthavn, Værnes, Forsvarets overkommando etc. NIVFO ble dermed en sentral instans for innrapportering og koordinering av visse tiltak i forbindelse med observasjonene. På denne måten fikk Gråkallen ved flere anledninger beskjed omgående når fenomenet dukket opp. Men på radaren registrerte man intet uvanlig, noe som bl.a. kan ha sin forklaring i at objektene gikk for lavt. (Dog har vi i fortrolighet fått opplysning om at man fra Værnes hadde en radarregistrering, men denne kan ha en konvensjonell forklaring.)

Overfor FO fremholdt vi at det burde være forsvarlig å sende et fly til området, hvilket også ble gjort kort tid etter. Senere ble et par mann fra forsvaret stasjonert inne på fjellet, men bare for en meget kort tid. (Jmfr. NIB nr.2/82).

Men selvsagt var også representanter fra NIVFO selv til stede i Hessdalen på et tidlig tidspunkt.

Ved de første besøkene la vi stor vekt på utspørring av observatørene, avmerking av observasjonene på gode sonekart, fotografering av områdene osv. En del teknisk utstyr ble fra første stund av bragt med, og vi fikk rigget opp førsteklasses fotoutstyr på Hessdalskjølen. Samtidig anmodet vi om at ble sendt observatører på snøscooter inn på fjellet, bak Finsåhøgda, for å se om objektene manifesterte seg der inne. (Knfr. NIB nr.1/82 side 4.)

I tiden som fulgte har vi nesten permanent hatt folk på plass i områdene, medbringende fototeknisk utstyr, inkl. filmkamera etc. Men en vet jo aldri hvor disse fenomenene dukker opp, og resultatet ble lenge magert.

Den 3. september ble ytterligere utstyr tatt med, deriblant et spesielt instrument utviklet i USA, primært for måling av variasjoner i det elektriske potensialet i atmosfæren etc. (Knfr. NIB nr. 4/82, side 16.)

Senere har vår feltrapportør der oppe selv observert uidentifiserbare objekter med visse karakteristika ved flere anledninger, og det lyktes også å få tatt en rekke bilder av dem. (Se skisser i dette nr.) Disse observasjonene synes på mange måter å være blant de aller mest interessante som er gjort i Hessdalen, bl.a. på grunn av objektets "blinklys", som hver gang har blinket på samme måten i en bestemt rytme under hele observasjonene.

NIVFO er stadig på plass i Hessdalen, så tiden får vise hva som etter hvert måtte komme ut av innsatsen. En "synsk" dame har spådd at noe vil skje 4. juledag

FOTOGRAFIENE

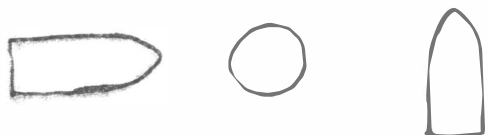
Den som hittil har tatt de beste bildene av UFO-fenomener i Hessdalen er journalist Arne W. Wisth fra Oslo. Vi gjengir noen av disse bildene på de to neste sidene. Det er beklagelig at fargene ikke kan komme med, men fargefotoene kan bestilles, såvel komplett i en mappe med tekst, som enkeltvis, og kun fra NIVFO. (Se side 11.)

Wisth kommenterer bildene i korte trekk slik:

1. (ikke tatt med her.) Forstørrelse av 16 mm film idet UFO'et kommer på vanlig "observasjonsflukt" innover Hessdalen. Farten er ikke stor, så dette er sannsynligvis UFO'ets form.
2. "Landing" 18.2.82. UFO'et kommer med varierende fart.
3. Samme objekt som bilde 2, men den snur her bakparten til.
4. (ikke tatt med her) Stadig den samme observasjon. Den snur seg opp og senker seg ned på fjellsiden med spissen opp. Står nesten stille.
5. Her skal objektet ha beveget seg ca. to kilometer på 1/60 sekund.
6. (Ikke tatt med her) Da filmen ble fremkalt oppdaget man et UFO nede til venstre, som øyet ikke oppfattet.
7. Dette er ofte fargen på det iøynefallende lyset den utstråler. På noen nærbilder kommer også de blå og grønne flekkene sterkt frem.
8. (Ikke tatt med her) Himmellegermer som ble eksponert på samme film for å indikere hvor slike skiller seg ut i farger i forhold til UFO'et. Viser månen og Sirius.

Det var storm i fjellet, men inni det lysende objektet kunne man skimte konturene av en "ting", som så omtrent slik ut:

FOTO 2 FOTO 3 FOTO 4

(Se side 6 - bilde 5)

Når det gjelder de mange bildene NIVFO har tatt i Hessdalen, så har dessverre avstanden vært for stor til at det var mulig å få fotografert de ønskede detaljer. Selv ved bruk av teleobjektiver i forskjellig størrelse viser filmene stort sett bare lyspunkter. Ved meget sterk forstørrelse kan en likevel på noen filmer se at objektet har samme form som ble sett i kikkert og nedtegnet. Vi kommer til å bringe noen av disse bildene i NIVFO-Bulletin dersom det lar seg gjøre.

* * *

I mellomtiden blir det stadig gjort nye observasjoner i Hessdalen og nærliggende distrikter, og disse har omgående vært registrert og undersøkt. Ved et tilfelle skal en TV-skjerm ha eksplodert mens et lysende objekt hang over huset, og vi forsøker nå å få de impliserte til å samarbeide.

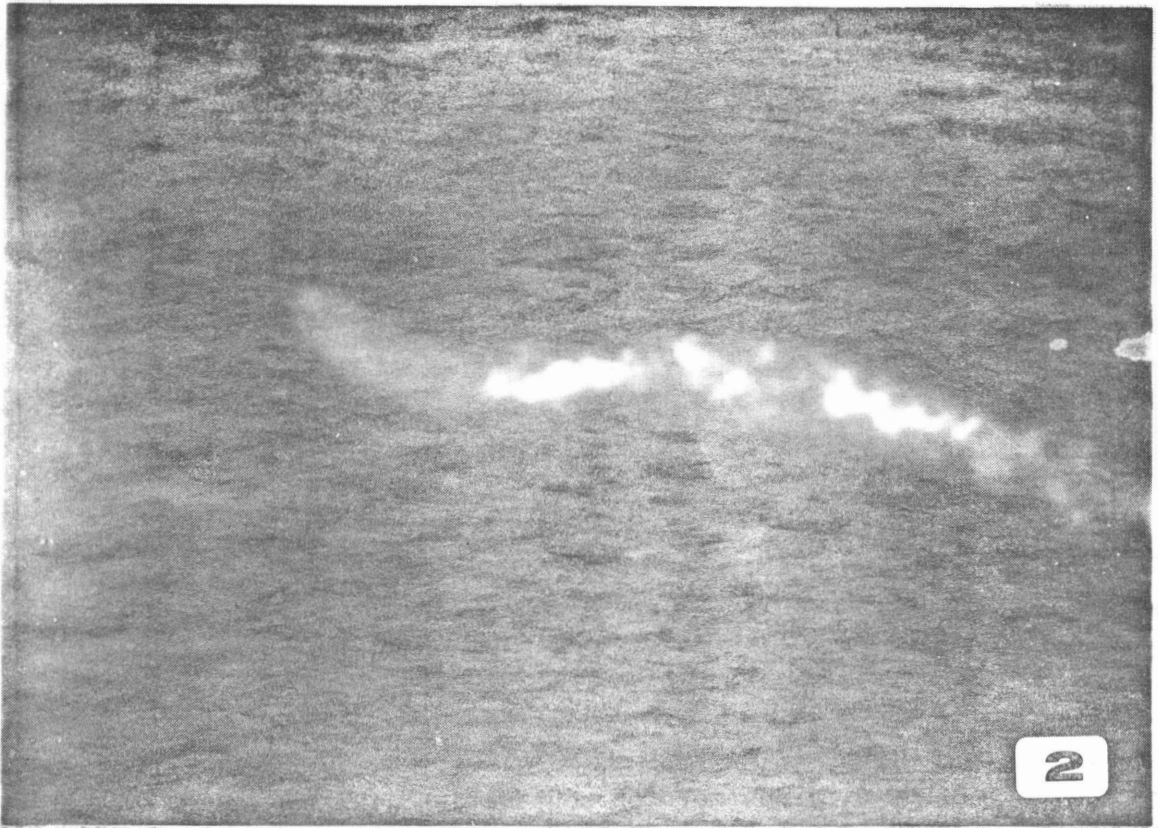
Vi har nå flere prosjekter på gang når det gjelder fenomenene i Hessdalen, og vil naturligvis holde leserne løpende orientert. Dessuten vil vi omtale en del observasjonsrapporter av litt eldre dato fra disse traktene, hvorav i det minste en synes meget interessant.

TEORIER

Hva kan så forklaringen være på det man ser og fotograferer i Hessdalen, og som nå har pågått mer og mindre regulært i et helt år? Dette er ennå for tidlig å si noe konkret om. Men vi har gjort en lang rekke registreringer som er under bearbeidelse. Dessuten sitter vi inne med en del tips, som vi håper kan bli mulig å undersøke på en forsvarlig måte.

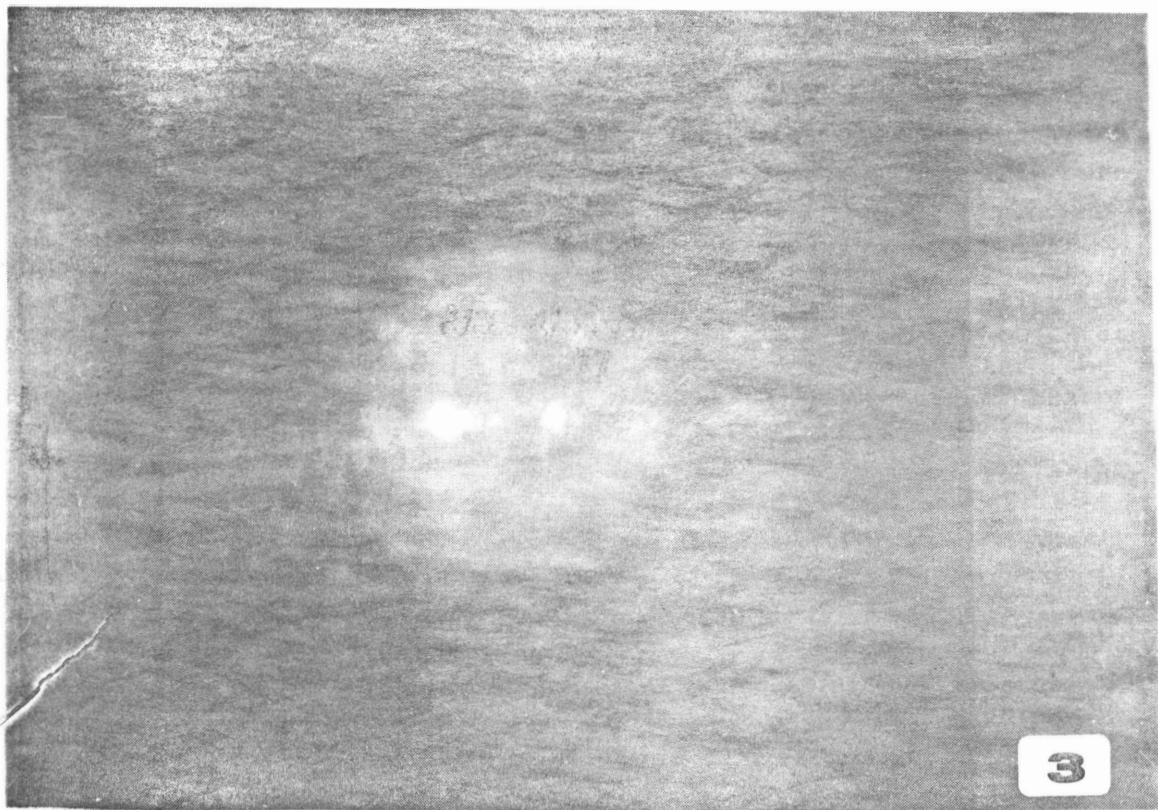
Når det gjelder instrumentmålingen, omtalt i forrige nummer, er det grunn til å gå ut fra at det dreiet seg om en vertikal gradient, og at visse beregninger kan fortelle enda litt mer.

I løpet av neste årgang håper vi å kunne ta opp forskjellige teorier til diskusjon. Om da ikke mysteriet skulle få sin løsning i mellomtiden

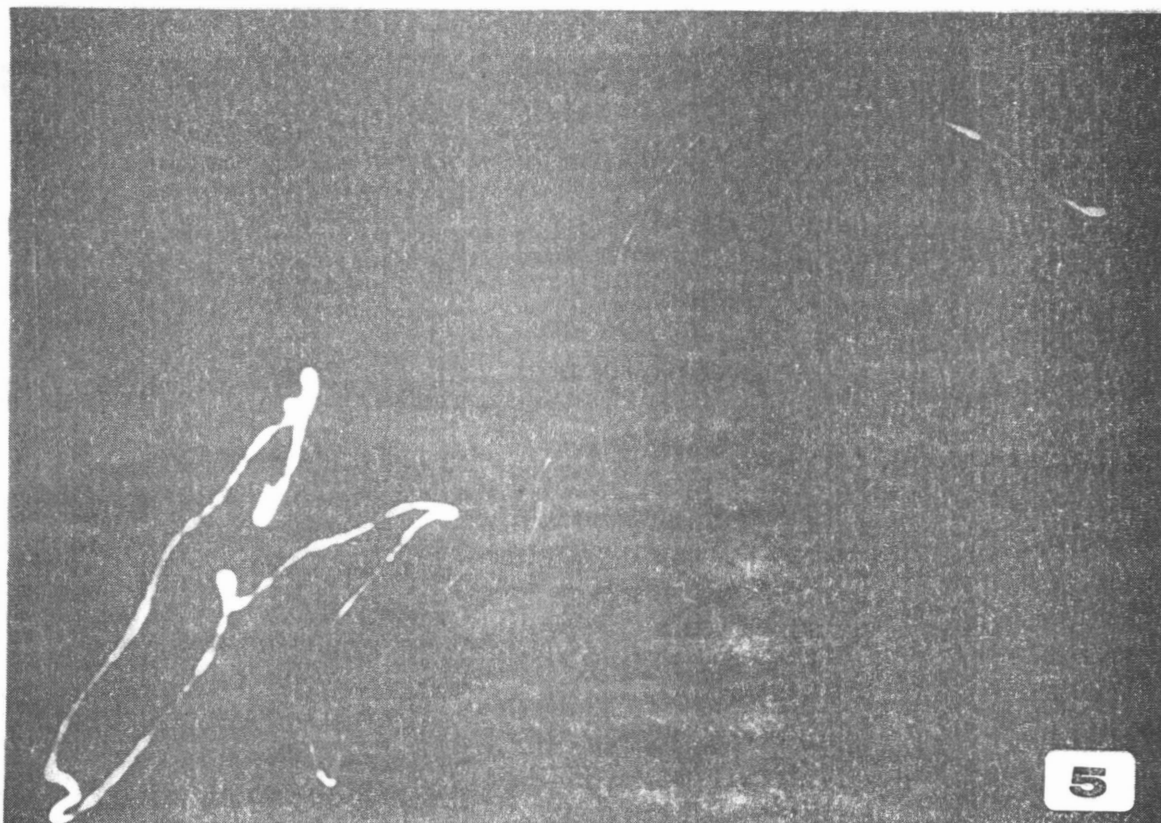

BILDE 2. "Landing" 18.2.82. UFO'et kommer flygende med varierende hastighet. Derfor en del bevegelse i motivet.

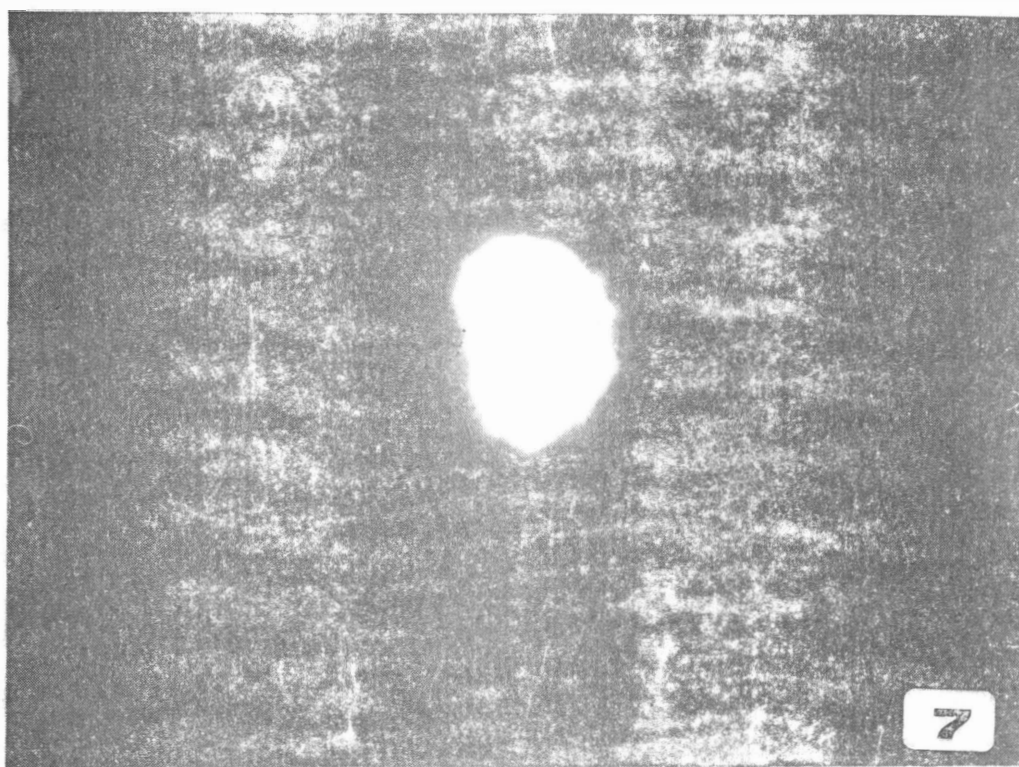
Foto: Arne Wisth.

BILDE 3. Samme objekt som bilde 2. Objektet snur bakparten til.

BILDE 5. Siden motoren på kameraet gikk var man ikke klar over at dette bildet ble eksponert. Arne Wisth forteller at objektet her har tilbakelagt en distanse på ca. 2 km i løpet av 1/60 sekund. Han anslår avstanden til objektet på samtlige bilder til ca. 1-3 kilometer. Det var storm i fjellet, men inni det lysende objektet kunne man se konturene av en "ting" (se skisse). På grunn av måneskinnet kunne man se en metallisk gjenstand gjennom lyset. Dette ble observert ved flere anledninger, ifølge Wisth.

BILDE 7. På de originale fargebildene ser man her den fargen som ofte fremtrer på det iøynefallende lyset fra objektet.

OBJEKT "LANDER" ...

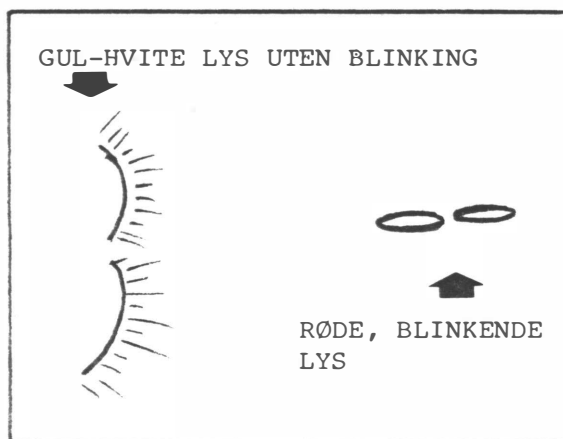
STED ... Hessdalen
DATO ... 28.10.82.
TID ... Kl. 19.28 til 19.31.
VITNE : Per Moen fra NIVFO.
OBJEKT : To røde, blinkende lys
foran og to større,
gulhvite lys bak.

Moen befinner seg ved denne anledningen på et sted som kalles Postvollen. Objektet kommer lydløst glidende fra sør, mellom Hessdalen og fjellet Skarven. Han kan tydelig se den samme "lyssettingen" som ved to tidligere observasjoner i Hessdalen. (Jmfr. skisse.) Han forsøker å komme nærmere, og kjører til Øyongen. Han stanser på et sted med god oversikt, som kalles Sletthælet.

Ca. klokken 19.58 dukker det opp et nøyaktig likedan objekt (evnt. det samme) og beveger seg fra sør-vest mot nord-øst. Et stykke fra sjøen Øyongen daler objektet ned bak Skarven. Etter ca. 7 - 8 minutter kommer det opp igjen på samme sted, stiger og forsvinner opp i skydekket.

KLOKKEN 22.55 kan Moen se flere små lysblink inne i skydekket.

Ca. 10 minutter senere kommer et objekt ut av skyene. Det glir jevnt i retning fra sør mot nord. Objektet har en svakt nedadgående kurs, og forsvinner bak åsen mellom Aspås og Finsåhøgda.

DETTE "SYSTEMET" HAR GÅTT IGJEN I EN REKKE OBSERVASJONER GJORT I HESSDALEN. VITNER SOM IKKE KJENNER SKISSEN HAR RAPPORTERT DISSE LYSENE PÅ SIGARFORMEDE "SKROG".

STED... Hessdalen/Aspås
DATO... 27.10.82.
TID ... Kl. 18.13 - 18.15.
VITNER: Per Moen og Ruth Mary Moe.

Gult og rødt-blinkende objekt kommer rolig glidende fra nord mot sør. Man mener å kunne anslå avstanden til ca. 600 - 700 meter, og høyden over bakken ca. 300 - 400 meter. Ingen lyd kan høres.

Naboen, herr Jon Aspås, har sett objektet uavhengig av de to nevnte observatørene.

KLOKKEN 19.15 - 19.30

Objektet kommer tilbake fra sør. Det beveger seg jevnt og langsomt. Man anslår farten til noe slikt som 10 km/t. Av og til stopper objektet opp - blinker skarpt, flytter seg litt, stopper opp og blinker skarpt igjen.

I dette tilfellet var det fem vitner til observasjonen.

STED ... Hessdalen.
DATO ... 27.10.82.
TID ... Kl 23.15 -
VITNE : Jan Morken (28)
OBJEKT : Som en stjerne
i bevegelse.

Morken var på vei hjem etter en kveldstur. Plutselig får han se en "stor stjerne" som senker seg ned fra himmelen rett mot øst. Han ser hvordan den blinker inne mellom trær mot et sted som kalles Rångså-åsen. Da han er kommet nesten hjem stiger objektet opp fra bakken og forsvinner i en nordøstlig retning. Observasjonstid: Mellom 5 og 10 minutter.

STED ... Hessdalen

DATO ... 1.10.82.

TID ... 22.44. og 23.00.

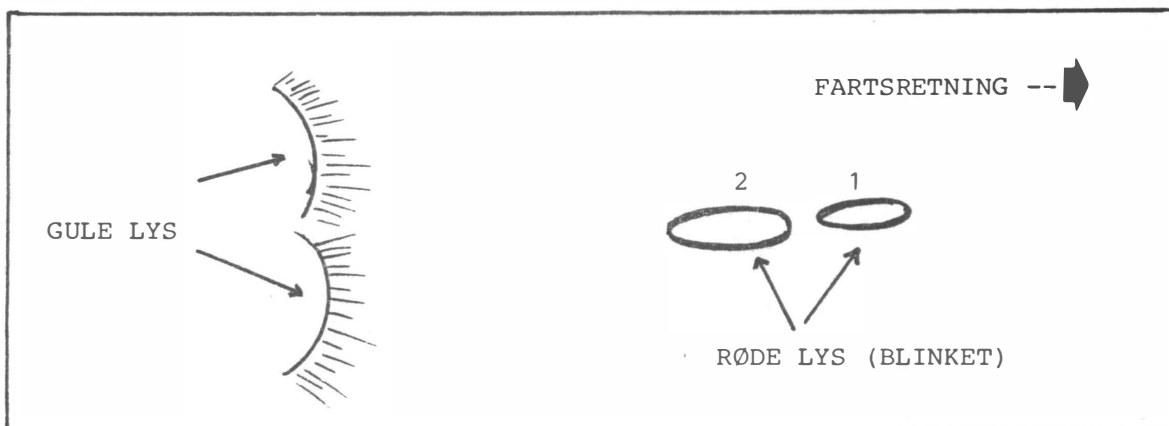
VITNER : To ektepar fra Trondheim

OBJEKT : To røde- og to gule lys - de røde blinker i en fast rytme
(Jmfr. skisse)

De fire kommer kjørende i bil sørfra gjennom Hessdalen. Det er feltrapp-ortør Per Moen fra NIVFO som kjører. Klokken nærmer seg 22.24. Meningen er å stoppe på Hessdalskjølen (Det etter hvert berømte utkikkspunktet), men de kommer ikke så langt. Venstre sidevindu på bilen er åpent, farten er ca. 30 km/t. De blir oppmerksom på en "stjerne" og stopper for å se nærmere på den. De ser da at den beveger seg og det virker som at den

blinker gult-orange. Farten anslås til mellom 50 og 100 km/t. Avstand til objektet ca. 800- 1000 meter - høyde over bakken ca. 500 meter. I en fart blir kamera med 135 mm objektiv gjort klart. Blender: 2.8 - Hastighet: 0.30. Ca. 10 bilder blir tatt.

Gjennom kikkert (12x40) trer to typer lys tydelig frem, slik som skissen nedenfor viser.

De to bakerste, gule lysene er faste lys - de to røde lysene foran blinker vekselvis: Ett skarpt blink fra lys nr. 2 og to blink fra lys nr. 1, på en fullstendig regelmessig måte.

Gjenstanden blir sett i 3-4 minutter før den forsvinner i sør.

De kjører videre til Hessdalskjølen. Der er et hundretalls mennesker samlet og alle prater om UFO'et som de nettopp har sett.

Klokken nærmer seg nå 23.00. Plutselig er det en som roper: "Nå kommer den igjen !" De får da se den samme gjenstanden (evnt. en likedan) komme ut av skydekket. Høyden over bakken er noe større enn første gang. Ingen lyd kan høres denne gangen heller. Objektet følger samme "rute" tilbake. Rett vest for Aspås forsvinner UFOet inn i en sky, men dukker opp igjen etter 10-15 sekunder. Hastigheten er betydelig større enn ved første ob-

servasjon, kl. 22.24. Varigheten av observasjon nr. 2 var ca. to min., slik at klokken viste 23.02 da objektet forsvant i nord.

Filmene er nå fremkalt og bearbejdet, men som ventet viser de bare et minimalt lyspunkt. Ved sterk forstørrelse og gjennom en diafremviser, kan man dog såvidt se at objektet fremtrer i en slik figur som skissen viser.

Objektet er helt likt det som ble observert av folk fra NIVFO den 3.9.82. (Se NIB nr. 4/82, sid.16.)

NB!

VENNLIGST NOTER:
NYTT TELEFONNR.
TIL SENTRALADMINISTRASJON
OG NIVFO-BULLETIN:

07/84 67 82

BLENDENDE, Roterende LYS ...

STED ... Hessdalen
DATO ... 21.10.82 og 22.10.82
TID ... Kl. 19.- til 19.30.
VITNER : To familier (fire personer).

Vitnene forteller at objektet lot til å rotere. Lyset var blendende, - så sterkt at det var vanskelig å se på det gjennom kikkert (7 x 50). Vitnene kunne se objektet i ca. 30 minutter.

Det roterende lyset kastet lange lysstråler over terrenget. En stråle lyste opp Stensvollen, som ligger ca seks kilometer fra det stedet hvor objektet befant seg.

Idet objektet forsvant opp- og bak Finsåhøgda ble skyene opplyst i en stor omkrets rundt objektet.

Det samme skjedde også dagen etter, den 22. oktober.

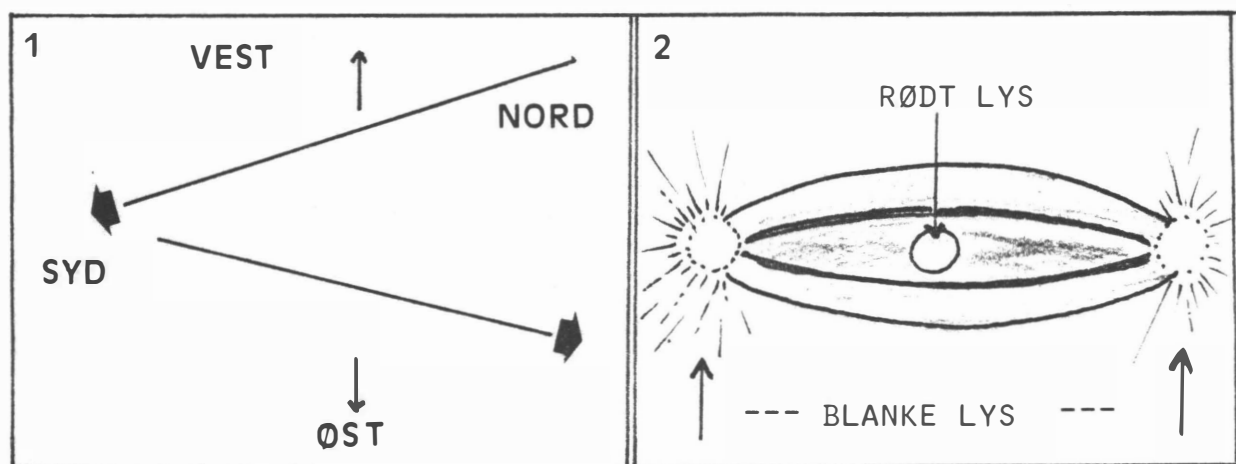
OBJEKT: Sterkt lysende, beveget seg sakte, stoppet opp over Finsåhøgda, lyste opp skyene. Langtrekkende lysstråler.

OBJEKT SETT FRA UNDERSIDEN

Den ene av observatørene forteller om en lignende opplevelse sist vinter. Objektet kom nordfra, og ble også sett gjennom kikkert. Etter hvert som det nærmet seg lot det til å stige noe.

Idet objektet befant seg rett over vitnet endret det plutselig retning. (Se skisse 1.)

Vitnet tegnet objektet slik han så det rett nedenfra. (Skisse 2) Objektet forsvant med meget stor hastighet.

BILDENE FRA MO I RANA PÅ SIDE 31 :

Vi beklager meget at disse to bildene ikke kan bringes i farger, da nettopp fargene er av stor betydning for inntrykket av objektet.

For at de av våre lesere som måtte ønske det likevel skal kunne få anledning til å se de originale fargefotoene, har vi innhentet tillatelse til å selge bildene innen NIVFO:

Begge fargefotoene i format 9 x 11,5 Kr. 15,- inkl.porto.

Bestilles ved å sende inn kr. 15,00 til NIVFO, boks 2119,
7001 Trondheim.

Postgirokonto: 3 46 95 74. Frimerker kan også benyttes.

fotografiene kan bestilles kun hos N I V F O .

"SÅ UFO PÅ 70 METERS AVSTAND"

STED ... Hessdalen
DATO ... 24.9.82
TID ... Ca. kl. 22.30 - 23.00
VITNE .. Bjarne Lillevold
OBJEKT : Lysende objekt, som kunne minne om et juletre med toppen ned. Flammer etc.

LILLEVOLD FORTELLER:

- Jeg så et UFO på bare 70 meters avstand. Det hang i luften, bare tre-fire meter over bakken. Lyset var intenst og glødende. I over en halv time kunne jeg betrakte den. Jeg følte meg utrygg og våget ikke røre meg.

- Jeg var på vei hjem etter endt skiftarbeid ved Killingdal gruber og kjørte i samme bil som Johannes Lyngstad. Et stykke nedenfor Reitan på riksvei 30 fikk vi plutselig se et lys komme mot oss fra nord-vestlig retning. Det gikk meget lavt og vi kunne se det mot granskogen på østsiden av dalen. Vi var på veimot Stensli. Farten var ikke særlig stor og det stanset helt opp ved Grytbakk-gårdene. Akkurat da dukket det opp et nytt lys. Det kommer fra Hessdalen og krysser dalen rett under der det andre lyset sto.

- Etter at vi kom ned til Stensli tok jeg min moped og kjørte opp i Hessdalslia. Da jeg nærmet meg toppen fikk jeg se et kraftig lys som kom rett imot meg. Jeg stanset mopeden og sto stille. Det ligger en hytte like ved veien der og lyset kom helt frem til denne. Det var like stort som hytta og hadde en underlig form. Jeg kan sammenligne det med et juletre som er vendt opp-ned, og det blinket og lyste. Helt nederst var et rødt lys, i midten et blågrønt lys og i kantene var det diffust og rødlig, men konturene var likevel meget skarpe. Det beveget seg opp og ned som en yo-yo.

- Jeg må bare innrømme at jeg var litt redd, og jeg turde ikke gå nærmere. UFO'et forsvant i retning av Aspås-gårdene og jeg kunne se det helt til det dukket ned bak Finnsåhøgda.

Lillevold har videre fortalt at han kunne se flammer eller luer på oversiden av objektet, og de minnet meget om flammen fra en primus.

Gjennom "midtpartiet" av objektet kunne han se en gran. Dette kunne tyde på at objektet bare har vært et lysfenomen, men han holder fast ved at han så en fast gjenstand bak lysene. Hvis dette stemmer skulle det innebære at objektet har vært åpent på midten, omtrent som en "trekantet smultring"...

BJARNE LILLEVOLD

Det synes forøvrig å være en litt merkelig side ved denne saken, når det gjelder de oppgitte tidspunkter, men dette er ennå ikke tilstrekkelig undersøkt til at vi kan omtale det her.

MERKELIG FENOMEN I SINGSÅS

STED ... Forbygda i Singsås/Volden

DATO ... 15.9.82 - kl. 19.45.

VITNER : Tre gutter, (18, 15 og 5 år)
Navn etc. er kjent av NIVFO

OBJEKTER: Tre blankt-lysende kuler
som dannet en trekant med
spissen opp. Lysende, rød
kule.

Hovedvitnet, Bjørn, var på vei hjem fra arbeide på moped. Da han var kommet nesten til innkjørselen på gården får han se tre blanktlysende kuler forholdvis lavt på himmelen (himmelen som bakgrunn). De danner en trekant med spissen opp. Bjørn stanser mopeden for å lytte etter evnt. lyder fra fenomenet. Han hører ingen ting. I det samme kommer de to yngre guttene løpende ut fra gårdstunet og roper: "Se ! se !" De er blitt oppmerksomme på fenomenet.

Vitnet forteller at de tre kulene holdt en jevn, moderat fart. De lyste blankt, men ble plutselig helt røde etter noen sekunder. Samtidig kommer det noen små lysblink, som farer hit og dit. Lysene skifter til blankt igjen.

Plutselig skyter en lysstråle ut fra "systemet". Den peker rett ned mot bakken og lyser opp et område på bakken - anslått til minst 50 meter i diameter. Vitnene ser marken og trærne i lyset fra strålen.

Så er alt borte. Guttene står fortsatt og ser innover mot stedet og de snakker om det de har sett. Plutselig dukker det opp en ildrød kule i samme området. De så ikke hvor den kom fra. Kulen står stille i ca. 15 sekunder. Så forsvinner den i løse luften like plutselig som den kom - "fra intet til intet".

Bjørn forteller at de tre kulene i trekanten hadde en vinkelstørrelse som en ert på utstrakt arm, dvs. som fullmånen. Den røde kulen blir anslått til en fjerdedel av måneskiven.

Fenomenene ble sett i retning mot sør-sør-øst. Følger man denne retningen ca. tre mil kommer man til Hessdalen... Ut fra visse beregninger kan avstanden til fenomenet ha vært ca. en kilometer.

BILDENE

av de berømte UFO-fenomenene i Hessdalen, tatt av Arne Wisth, er nå frigjort og kan bestilles kun fra NIVFO.

Kopiene er av format 13 x 18, og i farger.

ET HELT SETT MED 7 (sju) BILDER, SAMT TEKST I MAPPE,
KOSTER KR. 225,00 INKL. PORTO.

Enkeltfotos kan også bestilles og kommer da på kr. 33,00 pr. stk.

BILDE 1. "UFO PÅ OBSERVASJONS-FLUKT"

BILDE 2. "LANDINGEN 18.FEBRUAR"

BILDE 3. "LANDINGEN - UFO 'ET SNUR SEG"

BILDE 5. "LYN-UFO 'ET" - tatt i en fart av 120 km/sek.

BILDE 6. "SPØKELSES-UFO"

BILDE 7 "OVALT UFO"

BILDE 8 "SAMMENLIGNINGSFOTO AV SIRIUS OG MÅNEN"...

VED BESTILLING AV ENKELTBILDER, VÆR NØYE MED Å OPPGI BILDE-NUMMER PÅ DET/DE FOTOENE SOM BESTILLES !

VENNLIGST SKRIV TYDELIG NAVN OG ADRESSE

BESTILLING OG BETALING TIL

NIVFO

REGION NORD

POSTBOKS 458, 8001 BODØ

POSTGIROKONTO 5 39 56 86

Forskudd - ellers kun postoppkrav.

OPPGAVER OVER TEMPERATURER, SKYDEKKE OG VINDSTYRKE, FRA DET NORSKE METEOROLOGISKE INSTITUTT

Nærmeste værstasjon er Røros, hvor det observeres klokken: 01.-, 07.-, 10.-, 13.-, 16.- og 19.00. Dessuten er det registreringer av temperaturen. Nedenstående tabell viser tidspunkter for UFO-observasjoner som straks ble innrapportert til NIVFO i de første tre månedene av året. Bak tidspunktene er anført temperatur, skydekke og vindstyrke. Skydekket er angitt i åttendedeler av himmelen og vindstyrken i Beaufort, ved de nærmeste observasjonstidene.

DATO	KLOKKESLETT	TEMP. (gr.C)	SKYDEKKE	VINDSTYRKE
5. Januar	23.15	- 39,5	0	0
6. "	21.30	- 38,5	0	0
7. "	22.30	- 42,0	0	0
12. "	21.30	- 10,5	6	1 - 0
15. "	22.00	- 16,3	8 - 0	1 - 0
28. "	21.10	- 13,0	1	4 - 1
29. "	08.54	- 27,0	0	0
1. Februar	19.20	- 15,0	4	1
3. "	23.00	- 5,5	8	0 - 2
4. "	22.30	- 19,2	2 - 8	1 - 0
5. "	19.00/20.-	- 21,2	4	0
19. "	19.30	- 17,7	0	0
20. "	20.35	- 20,5	0	0
21. "	22.50	- 24,0	0	0
8. Mars	03.15	- 12,0		
	22.50	- 5,8	1 - 7	0 - 3
16. "	19.30	+ 0,5	8	4
23. "	22.40	+ 0,5	8	0 - 1
25. "	21.30	+ 4,5	7 - 1	2

SKYDEKKE: 0 = klart
8 = overskyet

Temperaturer i forskjellige høyder
er dessverre ikke mulig å fremskaffe

YTTERLIGERE STATISTISKE DATA VEDRØRENDE HESSDALEN

OMFATTER KUN SAKER HVOR DATA ER INNHENTET AV N I V F O

1982

DATO	KL.	STED	ANT.OBJ.	FARGE	BEVEGELSE/FORM
5.1.	23.15	Finsåhøgda	1	blankt	jevn oval
6.1.	21.30	" "	1	"	" "
7.1.	22.30.	" "	1	"	rykkvis "
11.1.	20.00	Hådalen	1	"	stor fart "
12.1.	21.30	Finnsåhøgda	1	"	jevn "
15.1.	22.00	Ledalen	4	"	roterer "
28.1.	08.45	Finsåhøgda	1	"	jevn "
1.2.	19.20	" "	1	"	" "
3.2.	19.00	Midtbygda i Ålen)	to lys/		?
4.2.	19.00	" " " ")			
5.2.	23.00	" " " ")	"skrog"		"
4.2.	17.00	Vårhuslia	1	"skrog/v i nduer"/sto	stille
11.2.	19.39	Finsåhøgda	2	rødt	jevn
15.2.	19.30	Vårhus	1	blankt	jevn "skrog"
21.2.	22.50	Stensvollen	1	"	sakte rund
8.3.	03.15	Haltdalen	1	"	" oval
8.3.	22.50	Hessdalskjølen	1	blankt/	
				rødt	" spiss
16.3.	19.30	Skarven/Hessdalen	1	blankt	spiral ubest.
23.3.	22.40	Gildset/Haltdalen	1	rødlig	stor fart elipse
23.3.	20.30	Grønåshøgda	2	blankt	jevn
23.3.	21.15	Røstvollen	1	blankt	stille oval
23.3.	21.30	Finsådalen	4	"	" rund
23.3.	22.15	Sletthælet	4	"	" "
13.8.	01.00	Vangslia	1	gult	sakte "
13.8.	01.12	Holden	1	"	stille "
14.8.	03.57	Vangslia	1	"	sakte "
16.8.	22.47	Finsåhøgda	1	gult/rødt	sakte sigar
30.7.	01.50	Kløftvollen	1	blankt	stille/
					stor fart rund
3.9.	22.50	Finsåhøgda	1	gult/rødt	jevn ?
3.9.	19.25	Hersjøen	1	stålgrå	jevn torpedo
4.9.	22.30	Finsådalen	1	blankt	jevn ?
1.10.	22.30	Hessdalen	1	gult/rødt	jevn ubest.
1.10.	23.00	Hessdalen	1	" "	jevn "
21.10.	19.00	Finsåhøgda	1	rødgult	"loop" rund
22.10.	19.15	" "	1	" "	stille rund
23.10.	19.30	Finsådalen	1	orange	stor fart tønne
25.10.	18.10	Aspås	1	gult/rødt	jevn ?
26.10.	18.10	"	1	" "	jevn ?
27.10.	18.13	"	1	" "	jevn ?
27.10.	19.15	Finsåhøgda	1	" "	jevn/stil. ?
28.10.	19.28	Skarven	1	" "	jevn ?
28.10.					
28.10.	19.57	Øyungen	1	" "	jevn/stil. ?
28.10.	23.10	Finsådalen	1	" "	jevn ?
27.10.	23.15	Rongså-åsen	1	gult	stor fart/
					stille rund
24.9	22.30	Hessdalskjølen	1	mange frv	stille/
-----	(visse usikre sider ved saken)				jevn trekantet
4.12-81	uvisst	Kjurrudalen	1	blankt	stille "stjerne"
20.12-81	19.21	Vongraven	1	blankt	jevn "
20.12-81	19.00	Finsådalen	1	blankt	stille "lyspære"

KOMMENTARER TIL FORANSTÅENDE TABELL

Materialet omfatter 47 observasjoner som er gjort i tidsrommet 4.12.81 til 28.10.82.

53% av observasjonene er gjort i siste halvdel av hver måned, dvs. fra og med den 15.- til og med den 30.-.

91% gjelder lysende objekter sett mellom kl. 17.00 og midnatt.

43% av observasjonene er gjort etter kl. 21.00

21% av observatørene beskriver objektene som ovale, 21% som runde.

42 av rapportene omfatter bare ett objekt.

2	"	"	"	to objekter sett samtidig
3	"	"	"	fire " " "

Objektene bevegelser varierer fra stillestående til meget stor fart, "looping" og spiralbevegelse.

FARGER: Majoriteten av rapportene gjelder lysende objekter, hvor fargen beskrives som blank, gul og rød.

Fra 4.12.81 til 23.3.82 var majoriteten av fargene betegnet som blank, mens det i tidsrommet 13.8.82 og utover oppgis gult og rødt i større utstrekning.

3 av observasjonsrapportene omtaler "skrog", dvs. faste gjenstander, men ingen vinger eller lignende.

I 2 rapporter er det sett "vinduer" på objektet - i det ene tilfellet ett "vindu" i det andre en rekke "vinduer".

Dagslysobservasjonene begrenser seg til tre. Her omtales "sølvblanke", eller "stålfargede" "skrog", av form som en "torpedo", "sigar", eller et "flyskrog uten vinger etc."

OBSERVASJONSTIDEN strekker seg fra noen få sekunder til over en time. Hastigheten er også sammenfallende her - ekstremt høy hastighet på noen få sekunder - lite bevegelse eller stillestående i over en time.

LYD: Ingen av rapportene omfatter noen form for lyd, hørbar for vitnet, bortsett fra et tilfelle hvor observatøren mente å ha hørt et sus.

AVSTAND: Avstanden fra observatørene til objektet/fenomenet varierer fra 10-15 meter til mange kilometer.

OBSERVATØRENES ALDER varierer fra skolepliktig alder til pensjonsalder.

GJENNOMSNITTSTIDSPUNKTET FOR SAMTLIGE OBSERVASJONER: Kl. 18.39 p.m.
STANDARDVARIASJON (variasjon i tid mellom hver observasjon): 6 t., 34 min.

95% sannsynlighetsfaktor = 1.96 (ifølge tabell)

Ut fra disse data kunne en beregne et intervall for gjennomsnittet av observasjoner. Øvre grense: $18.39 + 1.81 = 20.20$.

Nedre " : $18.39 - 1.81 = 16.58$.

Denne konfidens sannsynlighet er dog ikke holdbar, fordi spredningen av observasjonene er for stor.

NIVFO

Profil: J. Allen Hynek

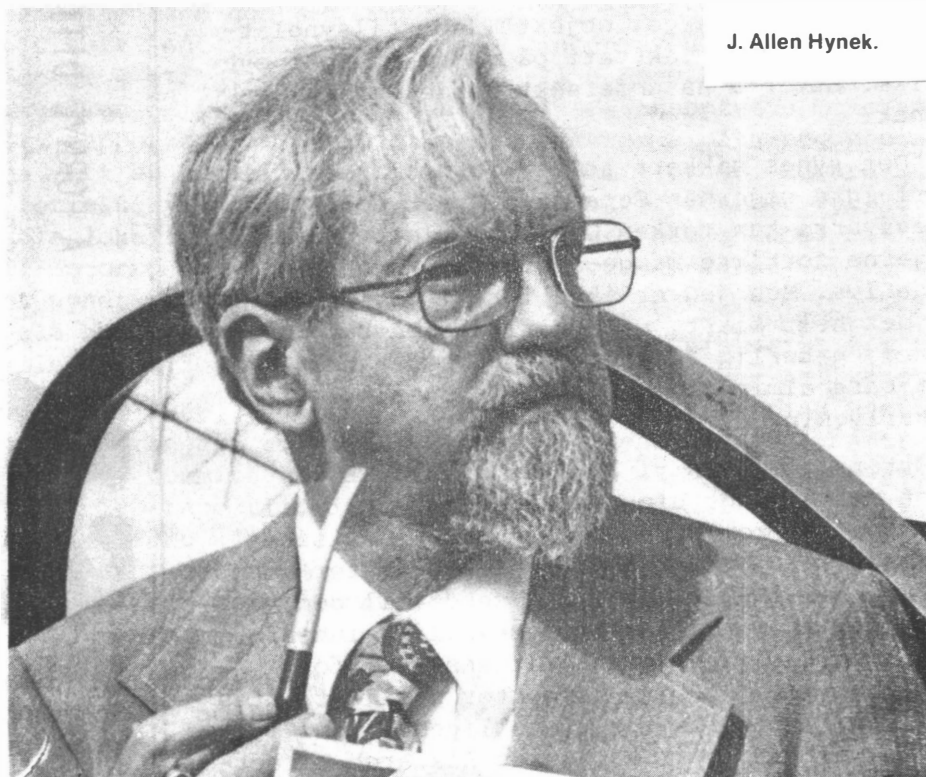
AV
PHILIP J KLASS

Den mann som er blitt hyllet som "ufologiens Galileo", dr J. Allen Hynek, gav et meget mer beskjedent bilde av seg selv i et intervju bragt den 17. mai 1973 i det engelske tidsskriftet New Scientist. Hynek uttalte:

"Når jeg ser tilbake på min karriere så har jeg gjort forbannet lite av selvstendig verdi. Jeg synes å ha hatt evnen til å se en idé betydning og samle andre mennesker slik at de kunne gjøre noe ved det. Jeg har aldri presentert nye teorier, og jeg har aldri gjort noen betydelige oppdagelser. Jeg er visst ikke særlig fornyende vil jeg mene."

Det er en bemerkelsesverdig oppriktig selvvurdering av en vitenskapsmann, som noen få år senere skulle pensjoneres som sjef for astronomiavdelingen ved Northwestern universitetet. Noen måneder senere stiftet han sitt Center for UFO Studies (CUFOS), hvor medlemsskapet var begrenset til personer med filosofiske doktorgrader.

Snart var det slik at Hyneks pene, flippskjeggpyrdede ansikt og professorlige stemme lot seg se og høre i talk-shows i TV, bl.a. i forbindelse med Columbia Pictures massive reklamefremstøt for Steven Spielbergs ufo-thriller "Nærkontakt av tredje grad". Hynek var filmens tekniske rådgiver.

J. Allen Hynek.

Det skulle gi sentret et ry som "nasjonalt ufo-akademi". Og snart skulle Hynek fremtre som ufo-bevegelsens åndelige leder - på tross av at hans navn bare et tiår tidligere hadde vært bannlyst av ufo-tilhengere.

Denne merkelige metamorfosen redegjør han for altfor kortfattet i sin seneste bok "The Hynek UFO Report", som ble utgitt i slutten av 1977, samtidig med at Spielbergs film dukket opp i kinoene. Hynek skrev:

"Forandringen med meg skjedde gradvis, men i slutten av 60-årene var den fullstendig. I dag ville jeg ikke bruke et eneste øyeblikk på UFO emnet dersom jeg ikke hadde den alvorlige oppfatning at UFO-fenomenet er virkelig og at arbeidet med å undersøke og forstå det, og evnt. løse det, kan få en gjennomgripende betydning, kanskje til og med bli springbrett for en revolusjon i menneskets syn på universet."

Hynek gjorde sin entre innenfor ufo-logien i slutten av 40-årene, etter at det amerikanske flyvåpen hadde opprettet et kontor ved Wright-Patterson luftbasen i Dayton, Ohio, for undersøkelse av ufo-rapporter. Da flyvåpenet fant at mange av rapportene skyldtes at folk hadde sett planeten Venus og andre sterkt lysende himmellegemer, besluttet man å ansette en astronom som konsulent. Hynek underviste i astronomi ved det nært beliggende Ohio State university i Columbus. Fra 1948 til 1969 fungerte Hynek som rådgiver for flyvåpenets ufo-undersøkelsesprosjekt, Blue book. (Se NIB nr. 1/81)

Aprilnummeret 1953 av "Journal of the Optical Society of America" inneholdt en artikkel om ufo'er skrevet av Allen Hynek. Han beskrev en hendelse hvor en militærpilot "jaget et sterkt lysende, mangefarget objekt", som tilsynelatende hadde vært iakttatt på radar et kort øyeblikk. Etter å ha undersøkt hendelsen skrev Hynek:

"Det synes sikkert at vår foruroligede pilot forfulgte stjernen Capella." Hynek fortsatte: "Dessverre kan verken Capella eller noen annen stjerne forklare mange andre forvillede natlige lys. Men jeg er ikke i tvil om, for å gjøre det helt klart, at det finnes en relativt enkel, naturlig forklaring på dem, kanskje er det bare alminnelige fly under spesielle forsøksflygninger."

Etter i mer enn ti år å ha undersøkt de mest utfordrende ufo-rapporter avlevert til flyvåpenet, kom Hynek med et resymé av sine synspunkter. Det skjedde i et brev datert den 7. februar 1960. Brevet ble sendt til den nylig oppstartede forskningsavdeling innenfor flyvåpenet. Hynek foreslo at ansvaret for undersøkelsene av ufo-rapporter skulle flyttes fra Aerospace Technical Intelligence Center i Dayton til det nye Geophysics Research Directorate i nærheten av Boston. Hynek skrev:

"Jeg tror at det nå må stå helt klart at de relativt få iakttakelser som er gåtefulle har forbindelse med fenomener i den øvre atmosfære. Det kan være tale om interessante eksempler på meteorologiske og atmosfærisk-optiske fenomener og som sådanne kan de i seg selv være et studium verd."

A FORNYE DITT ABONNEMENT PÅ NIVFO-BULLETTIN

ET POSTGIRO INNBETALINGSKORT ER VEDLAGT ..

HUSK

Sidetall og kvalitet øker. Det samme gjør dessverre portoen, men også i 1983 vil vi holde samme pris. Mye nytt og interessant stoff venter fra inn- og utland. Ikke minst fra Hessedalen!

VED Å FORNYE ABONNEMENTET SNAREST MULIG BIDRAR DU TIL AT VI RASKT KAN GI UT NR. 1/83 PÅ NYÅRET.

Jeg tror at med Deres stab av vitenskapsfolk (innenfor geofysisk forskning) vil mange av de rapporterte i-akttakelser, som er forblitt "ukjente" og har utviklet seg til en politisk hodepine for flyvåpenet.... , meget raskt bli oppklart..."

I slutten av april 1964 sendte flyvåpenet Hynek til Socorro i New Mexico . Her skulle han undersøke en rapport fra en enslig politimann, som hadde sett et egg-formet objekt lande i utkanten av byen i fullt dagslys. Der var merker i jorden og busker som var litt forbrente, noe som tydet på at et UFO hadde landet og som gjorde denne hendelsen til en av alle tiders klassiske UFO-saker. (Merkene kunne også ha vært laget med en spade og de små brennmerker på buskene forårsaket av en lighter.)

Etter at Hynek hadde tilbragt en dag i Socorro, trakk han den konklusjon at det umulig kunne være tale om noe fup-nummer, og han betegnet denne hendelsen som den som hadde gjort sterkest inntrykk på ham i UFO-fenomenets historie. Det ble Hyneks konklusjon at det eggformede objektet, rapportert av politimannen måtte ha vært et hemmelig militærfly på forsøksflyging. Han foreslo at det ble lokalisert og bragt tilbake til Socorro for å bli demonstrert for nyhetsmediene, for, som han sa: "Å slå hull på myten om de flygende tallerkener."

Den 5. april 1966, under noen korte høringer arrangert av The House Armed Services Committee i anledning av en bølge UFO-rapporter, vitnet Hynek, og sa: "Jeg kjenner ikke noen kompetent vitenskapsmann som vil si at disse objektene kommer fra verdensrommet."

Samme år utkom en bok om UFO'er, skrevet av Hyneks gode venn, Jacques Vallee og med en introduksjon av Hynek, som skrev: "Gjennom de siste tyve år hvor jeg har beskjeftiget meg med undersøkelse av UFO-rapporter har jeg ennå ikke selv skrevet en bok om emnet. Dette skyldes fremfor alt at det ikke finnes fysiske beviser for fenomenets eksistens." (Klass'understrekning.)

I løpet av sommeren 1966 kom flyvåpenet med sitt svar på en vidt utbredt kritikk av dets behandling av UFO-spørsmålet, samt anklager som gikk på at man skjulte beviser. Man forsøkte å få et større universitet til å gjennomføre en upartisk, fordomsfri undersøkelse. Det blir opplyst at Hynek var ivrig etter å få arbeidet til Northwestern-universitetet, men hans omdømme som skeptiker gjorde det utenkelig.

En annen vitenskapsmann som ønsket arbeidet var James E. McDonald, fysiker ved Arizonas universitet. Men McDonald var uønsket, idet han også allerede hadde tatt stilling til spørsmålet. Han hadde offentlig gitt uttrykk for at han var overbevist om at UFO'er var ikke-jordiske fartøyer som overvåket vår klode.

Flyvåpenet pekte ut noen ansette universiteter som man kunne tenke seg til oppgaven, men oppdaget at ingen av dem var ivrige etter å få jobben. Til sist, i slutten av 1966, aksepterte Colorado-universitetet å påta seg oppgaven, under ledelse av dr. Edward U. Condon, en verdensberømt fysiker som tidligere hadde ledet National Bureau of Standards.

Bare to måneder atter at Colorado-universitetet var tiltrådt, skrev Hynek en artikkel om UFO'er i Saturday Evening Post, bragt den 17. desember 1966. Artikkelen tydet på at Hynek hadde begynt å gardere seg mot sine tidligere synspunkter: "Jeg holder med flyvåpenet," skrev han. "Det finnes ingen utvetydige beviser, såvidt jeg kan se, for at vi har fremmede besøkende. Men det ville være en dumhet fullstendig å utelukke den muligheten."

Gjennom de følgende to år ble studiegruppen ved Colorado-universitetet brennpunktet for alle UFO-undersøkelser, og Condon ble "UFO-eksperten", som nyhetsmediene henvendte seg til for uttalelser om emnet. Hynek befant seg nå ute i kulissene.

Samtidig vokste McDonald hurtig opp som UFO-forkjempernes åndelige leder, delvis på grunn av den anseelse hans akademiske meritter gav ham, og delvis på grunn av hans utrettelige forelesningskorstog landet rundt for å piske opp interessen for UFO'er. McDonald ble raskt sensasjonspressens yndling, hvor han typisk ble betegnet som "verdens førende UFO-autoritet".

Coloradoprosjektet hadde vært i gang knapt et år da det oppsto gnissinger. To av forskerne, som var talsmenn for den ikke-jordiske hypotesen, oppdaget et memorandum som var skrevet før prosjektet var påbegynt. På dette grunnlag ble det fremført at prosjektets koordinator, Robert J. Low og Condon var partiske og innstilt på at den endelige rapport skulle avvise UFO'ene. De to forskerne lot kopier av dette memorandum sive ut til McDonald og andre ledere innen UFO-bevegelsen, og disse henvendte seg deretter til nyhetsmediene.

Dette foranlediget at kongressmann Edward Roush, demokrat fra Indiana og med ivrig interesse for UFO'er, og som sto McDonald nær, arrangerte et UFO-symposium den 29. juli 1968 i House Committee on Science and Astronautics hvor han var medlem. Roush bad McDonald om å velge ut en del vitenskapsmenn som skulle innbys som vitner. McDonald foretrakk å gå utenom de erfarne UFO-skeptikerne. Han innbød dog Hynek, tross dennes tidligere om-dømme som skeptiker, og McDonald ble ikke skuffet over Hyneks uttalelser:

"... Den økende vekt av fortsatte rapporter fra grupper av mennekser rundt om i verden, hvis kompetanse og fornuft jeg ikke har noen grunn til å betvile, rapporter om uforklarlige fartøyer med fysiske effekter på dyr, motor-kjøretøyer, vekster og på jorden, har gjort at jeg motvillig må trekke den konklusjon at enten finnes der en delmengde av vitenskapelig verdifulle rapporter om UFO-fenomenet, eller så finnes der over hele verden mennesker som er klare, fornuftige og vederheftige i alt unntatt når det dreier seg om UFO-rapporter."

Colorado-universitetets rapport, som ble offentliggjort i begynnelsen av 1969, anbefalte at regjeringen la ned sine UFO-undersøkelser og rettferdiggjorde dermed at flyvåpenet kunne lukke sitt Project Blue book i slutten av samme år - noe man lenge hadde ønsket å gjøre. Nå trengte flyvåpenet ikke lenger en betalt UFO-konsulent, og Hynek var dermed arbeidsløs, ufologisk sett.

[Edward U. Condon]

[James E. McDonald]

Den 15. juni 1971 begikk McDonald selvmord i nærheten av sitt hjem i Tucson. (Se NIB nr. 4/82 s. 23...) UFO-bevegelsen hadde dermed mistet sin djerve åndelige leder og den respektabilitet som hans akademiske stilling gav. Hynek hadde en lignende akademisk stilling, men hans omvendelse på scenen var begrenset til at han kritiserte de konklusjoner som ble trukket i "Condonrapporten."

Våren 1972 utkon Hyneks første bok om UFO'er, "The UFO Experisnce" (utgitt på norsk under tittelen: "UFO - En dokumentasjon", og dens generelle linje kan karakteriseres som et byks over gjerdet til i UFO spørsmålet. Når Hynek skriver om en av de to vitenskapsmennene som ble avskjediget av Condon for å ha sluppet ut det "hemmelige memorandum", skriver han at denne vitenskapsmannen hadde "antatt ETI-hypotsen (at UFO er ikke-jordiske fartøyer) som den sentrale løsning som skulle undersøkes. Det var sikkert det mest sensasjonelle man kunne ta stilling til, selv om det ikke fantes noen virkelige beviser for at det utgjorde det grunnleggende problem."

I løpet av sensommeren og tidlig på høsten inntraff det i USA et større utbrudd av UFO-rapporter. En av de mest sensasjonelle hendelsene fant sted den 11. oktober, da to verftsarbeidere fra Pascagoula, Mississippi, rapporterte at de hadde vært ført bort av eiendommelige vesener med klolignende hender - "levitert" ombord i en flygende tallerken hvor de ble utsatt for en kroppsundersøkelse.

Hynek dro straks avsted til Pascagoula for å intervju de to mennene. På en pressekonferanse gjorde han rede for sin bedømmelse av saken: "Jeg tviler ikke på at disse to mennene har hatt en skremmende opplevelse." Og den 24. oktober, under en opptreden i NBC-TV, sa Hynek: "Hva meg angår så hadde disse mennene en meget virkelig, skremmende opplevelse.... Jeg tror ikke at det finnes noen svindel i denne saken." (Min egen undersøkelse førte meg til den

stikk motsatte konklusjon, som jeg gjorde rede for i kapittel 27 i min bok "UFOs Explained.")

Fra og med de følgende år er Hynek blitt hyllet i sensasjonsavisene, slik McDonald ble det noen år tidligere. Den 27. juli 1974 ble han i National Star kalt "verdens førende flygende tallerken-autoritet." Og den 4. mai 1975 ble han i National Tattler betegnet som "amerikas førende UFO-autoritet." Den virkelige kroning skjedde i tidsskriftet Qui i april 1977, hvor Hynek ble utnevnt til UFO-forskningens Galileo". Dette bekreftes av Newsweek den 21. november 1977, hvor Hynek kaltes "ufologiens Galileo". Mindre enn fem år tidligere hadde Hyneks oppfatning av seg selv vært: "... Jeg har aldri gjort noen betydelige oppdagelser. Jeg har aldri presentert nye teorier. Jeg er visst ikke særlig fornyende, vil jeg mene." Omvendelsen hadde forandret alt dette.

Da Hynek byttet skeptikernes posisjon ut med UFO-entusiastens i begynnelsen av 70-årene, ble han varmt omfavnet av lederne fra andre UFO-grupper, som tidligere hadde vært hans skarpeste kritikere. Men da Hynek begynte å utvikle sitt eget CUFOS (Center for UFO Studies) i 1974, og offentlig anklaget andre UFO-grupper for å være mer interessert i publisitet og innkomster fra økende medlems-tall, enn det å løse UFO-problemet, begynte kjærlighetsforholdet å kjølnes.

Gjennom de seneste år har Hyneks ambivalente standpunkter angående hva han tror at UFO'er kan være, forvirret og til tider irritert ledere fra andre UFO-grupper som har hatt den tradisjonelle oppfatning at UFO'er er ikke-jordiske romfartøyer. Men ifølge andre uttalelser antyder Hynek også at han tror at UFO'er er ikke-jordiske fartøyer. Men ifølge andre uttalelser synes han mer tilbøyelig til å tro at fenomenet henger sammen med universer som gjennomkrysser hverandre - en science-fiction-ide.

Og i atter andre uttalelser fremfører han den tanke at UFO'er, på en eller annen måte, er beslektet med Uri Gellers "gaffelbøyningskrefter" og andre psykiske fenomener.

Den 16. august 1976 siterte tidskriftet People Hynek for følgende: "Der finnes så mange isenkrambevis (for at UFO'ene er romfartøyer). Hvordan forklarer man noe som kommer og snitter av tretopper? Hvordan forklarer man kuler som rikosjetterer fra hva det nå kan være i luften?"

Men i et intervju som ble offentliggjort samme måned i tidsskriftet UFO-Report, siteres Hynek slik:

"I den senere tid har jeg minsket min støtte til den teori at UFO'er er isenkram fra andre verdener. Det finnes ganske enkelt altfor meget som taler imot denne teorien..... Det synes underlig at superintelligenser skulle ferdes over store avstander bare for å utføre dumme ting som å stanse biler, samle jordprøver og skremme folk."

I People-intervjuet ble Hynek spurt om sitt syn på folk som påsto at de hadde vært ombord på romfartøyer. Han svarte: "Oppriktig talt så unngår jeg dem stadig. Det er nesten pinlig med disse rapportene. Ingen av disse menneskene har noensinne kunnet fremvise noe som var troverdig. Det er kun vrøvl, vrøvl, vrøvl !"

Men i intervjuet i UFO-Report samme måned gav Hynek uttrykk for en helt annen haldning:

"I Nærkontakt av tredje grad" ses der humanoid-besetninger. På det nåværende tidspunkt har vi ca. 800 iakttagelser av den slags i arkivet. Da jeg først hørte tale om slike tildragelser sa mine egne naturlige fordommer at jeg skulle forkaste dem. Siden har jeg kommet til å innse at ingen vitenskapsmann bør kassere data bare fordi han ikke liker dem. Jeg hadde mer og mer bygget opp en positiv innstilling (til humanoid-saker), da John G. Fuller, den velkjente skribenten, fortalte meg den fascinerende historien om Betty og Barney Hill. Min innstilling ble fullstendig forandret da jeg sammen med dr. (James)

Harder fra California-universitetet ble tilkalt for å spørre ut to lystfiskere fra Mississippi, som forklarte at de bokstavelig talt var blitt "kidnappet" og tvunget ombord i et romfartøy... Det som disse to barske verftsarbeiderne berettet sto de fast ved, selv om de ble utsatt for et hardt kryssforhør."

I slutten av 1977 hadde Columbia Pictures premiere på den meget oppreklamerte filmen "Nærkontakt av tredje grad" - en tittel hentet fra en terminologi som Hynek selv hadde skapt for å kunne beskrive møter med UFO-besetninger. Samtidig utgav Dell en pocket-utgave av filmmanuset med en etterskrift av Hynek, hvor han kommer med følgende bedømmelse av slike hendelser som filmen beskriver:

"Så forlater vi "Nærkontakt av tredje grad".. Er disse nå også bare fantasier? La det være sagt med ettertrykk, nei, ikke hvis du skal tro på de mange rapporter... Det vil uten tvil forbløffe de fleste lesere å få vite at der finnes en katalog med omkring elleve hundre hendelser hvor det har vært rapportert UFO-besetninger."

Tross Hyneks mer enn 30 års erfaring med å undersøke UFO-hendelser og hans påstand om at det er relativt lett å oppdage svindel, er han ennå ikke klar til å si hvorvidt han tror at så mye som en eneste av disse over 1000 hendelsene med UFO-besetninger bør aksepteres som et faktum.

Den beste karakteristikk av Hyneks rolle innen ufologien er kanskje fremsatt av Patrick Huyghe, som er medredaktør ved tidsskriftet U S . I en artikkel til bladet New Age umiddelbart etter Nærkontakt-filmen og Hyneks seneste bok, skriver han:

"Uansett hvordan fenomenet til slutt blir løst er navnet Hynek knyttet til UFO'er, akkurat som Darwins navn til evolusjon, Freuds til drømmer og Nixons til Watergate."

I løpet av det ovenfor siterte intervju med Hynek i New Scientist fremsatte intervjueren Ian Ridpath tanken om at Hynek ville bli husket - ikke som astronom, men som den

(Forts s. 28)

Stemmer fra rommet ...

AV NILS-OLOF JACOBSON

I 1956 begynte to amerikanere, fotografen Attila von Szalay og forfatteren Raymond Bayless å gjøre eksperiment med det som senere er blitt kjent som "stemmer fra rommet", her kalt elektroniske stemmer. Det innebærer "unormale" stemmer som spilles inn på bånd - stemmer som ikke burde være der. De skrev i 1959 en artikkel i Journal of American Society for Psychical Research. Den vakte dog ingen oppmerksomhet - ikke en eneste person tok kontakt med dem for å få vite mer ...

JÜRGENSON OG RAUDIVE

Noen måneder senere, sommeren 1959, spilte Friedrich Jürgenson i Sverige inn fuglesang på bånd og fikk også inn "unormale" stemmer. Han begynte systematisk å eksperimentere og publiserte i 1964 sin bok "Røsterna från Rymden", som vakte stor oppmerksomhet. Den ble lest av Konstantin Raudive i Tyskland, som også begynte å gjøre innspillinger og etter tre måneders fåfengte forsøk fikk inn sin første elektroniske stemme. Også han skrev en bok, på tysk i 1968 og med engelsk oversettelse i 1971, under tittelen "An Amazing Experiment in Electronic Communication with the Dead." Sammen med boken ble det utgitt en plate med eksempel på stemmene. Nå begynte diskusjonene for alvor å få fart, og fenomenet med stemmene ble undersøkt på forskjellige hold. En rekke ulike forklaringer ble fremsatt, fra bevisst bedrageri via ubevisst selvbedrag til at stemmene skulle komme inn på båndet via psykokinesi fra vedkommende med båndspilleren, eller andre nærværende personer. Jürgenson, Raudive m.fl. har hele tiden hevdet at stemmene kom fra "verdensrommet", dvs. fra åndeverdenen eller hva vi nå vil kalle den verden hvor de personer finnes som har overlevet kroppens død.

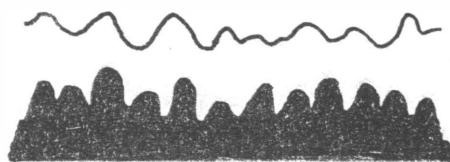
EGNE FORSØK

På slutten av 60-tallet fikk jeg kontakt med en kvinne i Skåne, Liz, som hadde blitt inspirert av Jürgenson til selv å foreta innspillinger.

Hun benyttet et meget primitivt utstyr, en vanlig radio og en enkel båndspiller. Vi traff hverandre adskillige ganger i en liten gruppe og spilte inn. Vi kunne aldri høre noen stemmer i løpet av samtalen, men da vi spilte av båndet forekom det stemmer som vi ikke kunne forklare. Men å "bevise" at disse stemmene er paranormale er jo umulig.

Liz benyttet også radio for innspilling på samme måte som Jürgenson. Det går for seg på den måten at man stiller inn radioen på lang- eller mellombølge, på et sted hvor det finnes "hvitt brus", dvs. så midt mellom to stasjoner som mulig. I radioen hører man da kun sus, uten noe program. Man innstiller seg på "kontakt", setter båndspilleren på innspilling og anroper den man søker kontakt med. Båndet får gå i flere minutter. Så spiller man av og lytter konsentrert. Vi gjorde slike forsøk i gruppen, men resultatene ble magre. Det er meget tidkrevende og trettende å lytte på innspillingene gang etter gang. Liz hadde dog tålmodighet til å holde på selv og har gjort det nå i mange år. Jeg har hørt mange eksempler på innspillingene hennes, som er av samme type som Jürgensons. Man kan vise dette grafisk:

Bilde 1

Bilde 1. Karakteren av stemmene med radiobrus ifølge Jürgenson m. fl.. Meget kraftig og varierende brus, med en tynn "stemmekurve" øverst.

Det man hører domineres av det kraftige bruset som varierer i intensitet og karakter, men som likevel har en konstant grunnkarakter. Over bruset kan man da høre tynne, svake stemmer som vanligvis lyder litt syngende. Meddelelsene bruker være korte, bare noen ord, men iblant kan lengre meninger høres. Typisk er det at tilstedeværende personer blir tiltalt. Merkelig nok kunne Frederich Jürgenson identifisere flere av sine egne stemmer i Liz'innspillinger, og hans navn ble der nevnt sammen med hennes. Noen ganger henspeilte stemmene på forhold i Jürgensons familie, som Liz ikke kjente til på det tidspunktet, men som ble bekreftet ved senere kontakt.

PARANORMALE STEMME ?

Etter å ha brukt adskillige timer i årenes løp til å lytte på Jürgensons og Liz'innspillinger er jeg personlig overbevist om at det her gjelder et paranormalt fenomen. Jeg kan ikke forestille meg den "naturlige" forklaringen på at stemmer innspilt på denne måten via radioen eller kunne rette seg direkte til den som foretar innspillingene. Men kan det ikke være selvbedrag, at man tolker inn ord og meninger i brusets variasjoner ? Ja, stemmenes styrke og klarhet varierer sterkt i innspillingene. Jürgenson kan flere ulike språk og hans stemmer er flerspråklige - noen ganger blandes flere språk i samme meddelelse. Liz snakket ingen utenlandske språk og hennes stemmer hold seg for det meste til svensk ! Visst er det mange innspillinger hvor stemmen er svak og uklar og hvor man kan suggereres av innspillerens tolkninger. Jeg har også selv i Søkaren påpekt et slikt misstak når det gjaldt en feiltolkning i et korverk, - en artikkel som i sin tid voldt rabalder (Søkaren nr. 3/73). Men de bedre innspillingerne, og jeg har hørt mange slike, etterlater ingen tvil. Man kan uten vanskelighet høre hva stemmen sier første gangen, uten tolkninger fra innspilleren. Såvidt jeg forstår er

det et paranormalt fenomen som inntreffer tilstrekkelig ofte til å kalles gjentakelsesbart, noe psykologene har ropt etter i alle år. Problemet er bare at arbeidet med disse innspillingene er så trettende at det tydeligvis kreves en særskilt personlighet for å kunne holde på tilstrekkelig lenge. Dessuten vet vi ikke om det behøves en spesiellegenskap hos innspilleren for å få frem stemmene.

Et problem er også at stemmenes innhold ikke er særlig opphissende. Det er vanligvis korte meddelelser av alment oppmuntrende karakter. Noen toveiskommunikasjon er heller ikke mulig. Stemmene høres jo ikke før ved avspillingen, og ofte viser det seg at man har stan- set båndet midt i en meddelelse. Av disse grunner trøtnet jeg selv når det gjaldt aktiv deltakelse i arbeidet, og nøyde meg med å følge det på avstand.

GEORGE MEEK

I 1974 traff jeg på en konferanse i London en 64-årig amerikaner, George Meek (bilde 2). Han er tekniker og oppfinner, spesielt innen varme og ventilasjonsområdet. Tydeligvis gav hans oppfinnelser ham økonomisk trygghet, slik at han fra 1970 kunne vie seg helt til sin hovedinteresse, "forskning omkring menneskets natur." På 70-tallet foretok han noen jordomseilinger for å studere helbredelsesfenomenet i ulike kulturer, og sammenfattet i 1977 resultatene i boken "Healers and the Healing Process." I 1975 reiste han rundt i Europa for å besøke de som arbeidet med elektroniske stemmer. Jeg fikk da gleden av å være tolk under hans møte med Frederich Jürgenson.

De seneste år har jeg ikke hatt noen direkte kontakt med ham. Til påske i 1982 kommer så et tykt brev fra George Meek. Det inneholder materiale som ble delt ut ved en pressekonferanse i Washington den 6. april, arrangert av Meek's stiftelse "Metascience Foundation". Jeg vet ikke hvordan den forløp, men Meek's

budskap, sammenfattet i to hovedpunkter, er sensasjonelt nok:

1) For første gang i den vestlige sivilisasjons historie har vi elektroniske bevis for at sinnet, minnet, personligheten og sjelen overlever den fysiske kroppens død.

2) En første begynnelse er gjort for å skape et elektromagnetisk-eterisk kommunikasjonssystem som en dag vil tillate dem som lever på jorden å ha en telefonlignende samtale med personer, som i høyeste grad er levende på høyere bevissthetsnivåer.

SPIRICOM

Rundreisen i Europa ovebeviste Meek om at en mer avansert utrustning måtte til for å avstedkomme toveiskommunikasjon med den andre siden. Han fikk da kontakt med William O'Neil (bilde 3) en elektronik-tekniker, som dessuten var synsk. Meek forteller: "Med andre ord, han hadde evnen til å se og høre personer i andre dimensjoner. Med hans hjelp fikk vi kontakt med en mann som hadde vært lege på dette planet. Heldigvis hadde "Doc Nick", som vi kalte ham, også vært radioamatør. Han foreslo at vi i stedet for det "hvite bruset" skulle anvende bestemte lyd-frekvenser. Disse skulle fungere som energikilde, en energibakgrunn, mot hvilken de lyder som ble frembragt av Doc Nicks stemmebånd (i hans astrallegeme) skulle kunne tas opp. Han sa at våre ører og en båndspiller da skulle kunne oppfange hans røst. Etter en del eksperimentering fikk vi den 27. oktober 1977 den enorme opplevelsen å høre Doc Nicks første ord klart og tydelig hørbare komme gjennom den ganske kraftige toneblandingen vi hadde avstedkommet som startpunkt.

DR. MÜLLER

Meek og William arbeidet videre med å utvikle sitt elektroniske anlegg, som de kalte "Spiricom" (av spirit og communication). William fikk kontakt med dr. George Jeffries Müller, en fysiker som levde på jorden fra 1906 til 1967. (Bilde 4.) Han medvirket meget aktivt til å forbedre apparaturen. Han gav

Bild 2. George W. Meek.

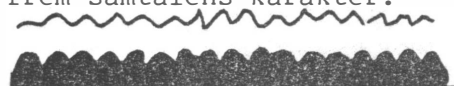
Bild 3. William O'Neil.

Bild 4. Dr George Jeffries Müller.

dessuten mange detaljer om sitt jordiske liv, som gjorde det mulig å identifisere ham: Personnummer, navn og adresse til enken, navn på en bok han hadde skrevet i 1947 og som Meek fant i et arkiv først etter å ha lett lenge. Til og med hemmelige telefonnummer, som han bad om at man skulle slå, noe Meek og William gjorde "med forbløffende resultater".

Den 22. september 1980 kom dr. Müller første gang tydelig igjennom på bånd, og i løpet av det påfølgende året ble det gjort timelange innspillinger med ham, med stadig forbedret kvalitet. Meek har laget en demonstrasjonskassett med eksempler på innspillingene. Det er virkelig en eiendommelig opplevelse å lytte til den litt robotaktige, enstonige stemmen som samtaler med William (bilde 5). Jeg skal her gi bare et par korte utdrag, og beholder originalspråket for bedre å få frem samtalens karakter.

Bilde 5. Stemmenes karakter med Spiricom. Jevnere bakgrunnslyder av bestemte frekvenser. Stemmen kraftigere, enstonig, metallisk i klangen, lignende det som kan komme fra en talende data-maskin.

I denne samtalen diskuterer dr. Müller og William tekniske detaljer på Video-com, deres prosjekt for å få til kommunikasjon via TV-skjerm.

Dr. M: Oh, by the way William, did you get that... for the crystal ?

W: No I didn't doctor I got that from Edmund's.

M: Edmunds, Edmunds ? Who is Edmunds ?

M: Edmund is a company... Edmund's Scientific.

M: Oh, I understand. What were the results ?

W: Well, I inserted it into the lens of the camera but all I got was a lot of crazy colors of lights, but I didn't get any imagery.

M: Oh I see. Well very good. Well, I think if we follow this other procedure, William and... but I have a feeling that this will help clarify the image... features of the subject. We have the form, we have the face, we have the ...

we know ... human form, however, we must be able to discern the facial features, so we can identify the subject. I don't know who he is (talking to another entity). Just a minute, William (to another:) What's that ?

W: What's that doctor ?

M: No, no, William I am not ... Somebody is talking to you. William, do you know Nathaniel. There is a fellow here, William. His name is Nathaniel, he says he knows you and you know him.

W: Nathaniel ? I don't know anybody by the name of Nathaniel.

M: He says he knows you.

William erindret seg en Nathaniel, men kunne ikke oppfatte ham clairvoyant. Med dr. Müller som mellomledd diskuterte William og Nathaniel barndomsminner og guttetreker de hadde gjort sammen for mer enn 50 år siden.

Kontaktene med dr. Müller var sporadiske. Dager og uker kunne gå uten noen kontakt, også når William forlot elektronikken tilkoblet. Men plutselig kunne han komme uventet:

M: William.. Williaam.. William, Wiiiillliiaaamm... William..... Wiillliiaamm.. Are you there, William ?

W: I am coming, doctor, I am coming (out og breath) Oh boy, I am sorry doctor, I am sorry. Uh ... I just went downstairs for a cup of coffee. I am sorry doctor.

M: That's alright, William.

Vi kan forsøke å forestille oss hvordan det ville være å ha et slikt anlegg hjemme, hvor når som helst en stemme "fra den andre siden" kan anrope og søke kontakt. William ble med tiden temmelig utmattet og han noterer i en samtale at "døgnet har ikke lenger tilstrekkelig mange timer." Det viste seg at mottakerforholdene var best om natten. Dr. Müller hadde meget bestemte ønskemål, f.eks. at man skulle lete frem hans forlengst utsolgte bok, ringe visse telefonnummer eller slå av båndspilleren ved anledninger hvor han ville gi

mer privat informasjon. Av og til snakket man om alle slags emner, som f.eks. dr. Müllers forkjærlighet for visse matretter, det faktum at tiden slik vi kjenner den ikke finnes "på den andre siden" og hans refleksjoner om omkringsin egen død for 14 år siden. Et vilkår for kontakten ble påpekt i følgende samtale:

M: William ?

W: Yes sir.

M: Did you make that telephone call yet ?

W: No sir.

M: I suggest you do, William. Now you must understand one thing:

W: Yes sir ?

M: I cannot be here for ever. I can not guarantee how long I will be .. However.. I will do my best. Do you understand, William ?

W: Yes sir.

M: There is a time and a place for everything. So as I have mentioned before, this is something to be aware of.

Innen en måned etter denne samtalen opphørte kontakten med dr. Müller, og tydeligvis finnes det ingen for tiden som i hans sted kommuniserer via Spiricom. Meek og hans kolleger arbeider dog med å videreutvikle apparaturen, i håp om at de en dag skal kunne gjenopprette kontakten med dr. Müller på det høyere plan der man tror at han finnes nå.

ET GJENNOMBRUDD

For meg har det vært en gjennomgripende opplevelse å ta del i dette materialet. Jeg har det inntrykk at dette virkelig er et gjennombrudd i kontakten med andre dimensjoner av tilværelse og de vesener som finnes der. Meek påpeker at utviklingen ennå bare er i sin første begynnelse. Spiricom kan på ingen måte måle seg med Alexander Graham Bells første telefon. Den fungerte riktignok bare i én retning, men den virket hver dag. Det finnes ennå mange ukjente faktorer som bestemmer hvordan og når Spiricom fungerer.

For den som vil eksperimentere selv har Metascience gitt ut en kassett med Meeks beretning om utviklingen av stemmefenomenet og mange innspillinger. Der er også eksempler på direkte-røst-meddelelser via det kjente engelske mediet Leslie Flint. Meek håper at man en dag skal kunne nå samme kvalitet på innspillingerne via Spiricom. Det finnes dessuten en utførlig teknisk beskrivelse av utviklingen av Spiricom hittil, med forslag til videre forsøk. Materialet er helt fritt for alle som vil arbeide med det, ingen patent eller andre innskrenkninger gjelder. Givetvis tillates ikke kopiering av bøker eller kassetter i kommersielt øyemed. Man hilser samarbeide med andre velkommen, og har planer om å gi ut et "Newsletter" for røstforskere. Jeg vil gjerne anbefale alle interesserte at de selv skaffer seg og studerer materialet. Det kan bestilles fra nedenstående adresse, eller via Bookshop East & West, Nybogatan 26, Stockh.

Jeg kan garantere alle som forstår engelsk en fascinerende opplevelse ved å lytte på samtaler med dr. Müller !

LITTERATUR M.M:

Fra Metascience Foundation, PO Box 747, Franklin, N.C. 28734 USA, kan man bestille bl.a. katalog over publikasjoner, kassett med prøve på dr. Müllers- og andre elektroniske stemmer, "aurafotografier", den tekniske beskrivelsen av Spiricom" osv..

Nils-Olof Jacobson er dr. med., psykiater og forfatter av bl.a. "Liv efter døden ?" Hans spesialitet er psykiske sykdommer.

KILDE: SØKAREN nr. 7/82.

Hypnotiske fantasier

AV
STEUART CAMPBELL

Historier om UFO-møter fortalt under hypnose produserer stadig nytt og det er viktig å vite hvilken tiltro en bør ha til den hypnotiske teknikk. Arbeider fra USA viser at både fantasi og oppdiktning sterkt influerer på vitnets historie og at ikke en gang eksperter kan skille fakta fra fantasi. Stor forsiktighet er nødvendig for ikke å influere vitnet og få vedkommende til å fortelle en beretning som hypnotisøren ønsker å høre. Noen regler for prosedyre er bemerket, samt den oppfatningen hos en ekspert at hypnotisk gjenerindring ikke burde brukes ved såkalte UFO-bortførelser.

På BUFORA-konferansen 1982 i Edinburg introduserte Harry Harris en kvinne som fremholdt at hun hadde møtt fremmede, i forbindelse med et romskip. Hennes beretning fremkom delvis fra antatte minner "gjenerindret" under senere hypnoser og Harris mente at disse "minnene" var ekte. I løpet av diskusjonen viste det seg at han ikke hadde hørt om Lawson-eksperimentet i USA (se side 9, ref 21), og Jenny Randles betvilte eksperimentets relevans på UFO-saker.

Dette tilfellet er av betydelig viktighet for UFO-logien. Det er viktig å vite om vi kan eller ikke kan stole på hypnose. Jeg har allerede hevdet at beretningen om "the Janos People" er utledet, ikke fra en reell hendelse men fra en fantasi som oppsto under hypnose.

I mai 1977 ble UFO-bevegelsens økende tiltro til hypnose som støtte for historier om UFO-bortførelser rystet av et dokument publisert av Alvin H. Lawson, professor i engelsk ved California State University, Long Beach. Han beskrev et eksperiment hvor inbilte bortførelser ble indusert hypnotisk i en gruppe forsøkspersoner som ble utspurt om deres opplevelser. Hypnosen ble ledet av William C. McCall, en lege med klinisk erfaring på området. Forfatteren John DeHerrera hadde også tilknytning til eksperimentet.

Lawson rapporterte at ikke bare var forsøkspersonene i stand til å improvisere svar på hva som hendte dem ombord i den imaginære flygende tallerkenen, men deres beretninger viste ingen grunnleggende forskjeller fra historier i UFO-litteraturen av personer som påstår å ha opplevet en bortførelse. Dette fikk

Lawson til å observere at "forståelsen for fremtidige hypnotiske regressjons-studier når det gjelder "nærkontakter", og "bortførelser" som i dag anses å være av stor troverdighet, er uklar på dette tidspunkt."

Kontroversen som dermed brøt ut ble vurdert av Philip Klass. Dr. James Harder fra University of California (ingeniør) påsto at Lawson's dokument kunne lede naive lesere til å tro at alle rapporter om bortførelser er imaginære, og han kritiserte Lawson for å ha forsømt å understreke at mens "virkelige" offer for bortførelser er overbeviste om at deres opplevelse er reell så er de "imaginære" ofrene ikke så sikre.

Lawson la så frem et revidert dokument om samme eksperimentet på et møte i the American Psychological Association, i august 1978. Han holdt fast ved sin tidligere rapport, at der var "ingen vesentlige" (sic. !) forskjeller mellom vitneutsagnene fra "reelle" og "imaginære" offer for bortførelser. Men så tilføyde han at på tross av de mange likehetene er der avgjørende forskjeller - så som de antatte fysiske effektene, samt flere vitner, som er argumenter for at UFO-bortførelser kan forekomme adskilt fra imaginære og hallusinatoriske opplevelser. Imidlertid advarte Lawson og sa at man skulle være varsom med resultatene av hypnotiske regressjoner når det gjelder UFO-undersøkelser... Et vitne kan lyve, eller tro på sine egne løgner, og på den måten gjøre enhver under-

søkelse tvilsom. Et mer alminnelig resultat kan bli at hypnotiserte vitner spissfindig forveksler eller blander sammenderes egen fantasi med virkeligheten, uten at hverken vitnet eller hypnotisøren er klar over at det skjer.

Martin T. Orne, tidligere president i the International Society of Hypnosis, og direktør for the Institute of Pennsylvania Hospital's unit for Experimental Psychiatry, er en internasjonalt anerkjent autoritet på området hypnose. Han har fullstendig forkastet og gjort ende på de grunnleggende premissene som en del ufologer (f.eks. Harder og Leo Sprinkle) har operert med når det gjelder benyttelse av hypnose under forsøk på å dokumentere UFO-bortførelser. Selv om han ikke diskuterte misbruken av hypnose i UFO-saker er det åpenbart at såvel hans advarsler som anbefalte sikkerhetstiltak passer like godt på ufologien som på advokatorisk vitenskap.

Orne siterte eksperimenter som viser at det er mulig for et individ å simulere hypnose og narre til og med erfarne hypnotisører... Og videre - det er mulig også for en person i dyp hypnose å servere ville løgner ! Han advarte ved å peke på at psykologer og psykiatere ikke er spesielt erfarne i å oppdage slike bedrag, og sa at den gjennomsnittlige hotellbestyrer er mer erfaren. Relativt få av de som har erfaring i bruk av hypnose er blitt trent til å bli eksperter i å avsløre lurerier og manipulasjoner.

Orne pekte på at hypnotiske suggesjoner brukt for å gjenkalle tidligere hendelser, spesielt ledsaget av spørsmål om detaljer, legger press på den hypnotiserte for å få tak i informasjon hvor få, om noen, aktuelle minner er tilgjengelige. Denne situasjonen kan friske opp vedkommendes hukommelse og få frem flere erindringer, men det vil også få ham til å fylle på med detaljer som er plausible, men som består av minner eller fantasier fra andre tider ! Han tilføyde at det er ekstremt vanskelig å vite hvilke hypnosefremkalte minner som er historisk korrekte og hvilke som bare er snakk... Det finnes ingen

måte å få slått fast dette på.

Han siterte eksperimenter utført av andre, som viser at en "fri, fortellende gjenerindring vil gi den høyeste prosent av nøyaktig informasjon, men den laveste antall detaljer." Og omvendt: Jo mer et øyenvitne blir utspurt om detaljer, desto flere detaljer vil bli oppnådd - men med en markant reduksjon av nøyaktigheten.

Ornes dokument antar at bruk av hypnose fra pro-UFO-forskeres side kan fremkalle det han kaller "pseudo-minner", som kan få en person til å fortelle en overbevisende historie senere, når vedkommende ikke er under hypnose. Slike "pseudo-minner" kan- og blir også ofte inkorporert i personens lagrede minner som om de gjaldt virkelige hendelser. Hvis et vitne er hypnotisert og sitter inne med faktisk informasjon, tillegnet f.eks. fra aviser, utspøringer, kommentarer etc., eller fra diskusjoner med andre, kan disse fragmentene av viten bli inkorporert og danne basis for utvikling av ethvert pseudominne.

Videre, dersom hypnotisøren har en tro om hva som virkelig hendte er det særdeles vanskelig for ham å la være å lede den hypnotiserte personens minne, slik at denne evnt. vil "erindre" ting som hypnotisøren tror virkelig hendte.

Orne la merke til at jo hyppigere vitnet beskriver hendelsen desto sterkere etablert vil pseudominnene gjerne bli. I den eksperimentelle demonstrasjonen har vi å gjøre med et essensielt trivielt minne, som den hypnotiserte ikke har noen naturlig motivasjon knyttet til. Likevel er dette minnet skapt av ledende spørsmål, som ved en overfladisk betraktning synes ufarlig. Orne advarer: Hypnoser har ikke ført til nøyaktige erindringer, men snarere til frembringelse av ensartede minner.

Orne har fire viktige retningslinjer for hypnotiske prosedyrer:

1. hypnosen burde utføres av en psyko-
log eller psykiater med spesiell tren-
ing i bruken av den.

2. Hypnotisøren burde ikke være in-
formert om sakens fakta verbalt. Han
burde i stedet motta et skriftlig me-
morandum som understreket de fakta han
skulle kjenne. Memoet skulle omhygge-
lig unngå enhver annen kommunikasjon
med hypnotisøren, som kunne påvirke
hans mening... Det er særdeles uønsk-
elig at den som leder de hypnotiske
forsøkene på noen som helst slags måte
er involvert i undersøkelsene av den
sak det gjelder.

3. Enhver kontakt mellom hypnotisøren
og den hypnotiserte burde bli tatt opp
på video fra det øyeblikket de møttes
og til hele prosessen er fullført. De
tilfeldige kommentarene som har falt
før og etter hypnosen er like viktige
å få med på båndet som hypnosen selv.
Orne anbefaler også båndopptak av tid-
ligere utspøringer fordi gjensidige
påvirkninger som har gått foran hyp-
nosen meget vel kan ha en dyp effekt
på selve hypnoseforsøket. Han påpekte
at den hypnotiserte uforvarende kunne
ha blitt gitt holdepunkter til spesi-
ell informasjon, som senere ville
komme frem under hypnosen tilsynelat-
ende for første gang.

4. Ingen andre enn hypnotisøren og
vitnet burde være tilstede i rommet
før- og under den hypnotiske prosen-
sen. Dette er viktig da det er altfor
lett for tilskuere i vanvare å komm-
unisere til vitnet hva de venter, hva
de er forbløffet over og hva de er
skuffet over.

Redaktøren av THE SKEPTICAL INQUIRER
spurte en kjent ekspert på hypnose,
Ernst R. Hilgard, om å kommentere
bruken av hypnose ved tilfeller av
såkalte UFO-bortførelser. Hilgard
svarte at bruken av hypnotisk gjen-
erindring som bevis for slike til-
dragelser er misbruk av hypnosen. Det
er misbruk for det første på grunn av
den rollen som fantasi spiller her,
og for det andre fordi det finnes rik-
elige beviser for at oppspinn kan fin-
ne sted under hypnose. For å ta et
eksempel - under hypnose plantet jeg
hos vedkommende et falskt minne om et

bankran som aldri hadde funnet sted.
Personen fant opplevelsen så livakt-
ig at han var istand til å velge fra
en rekke fotografier et bilde av den
mannen som han mente røvet banken !

Ved en annen anledning innplantet jeg
hos en person to samtidige, men for-
skjellige, livsopplevelser, og førte
ham to separate ganger tilbake til
den aktuelle datoen. Han gav meget
nøyaktige redegjørelser for begge de
to opplevelsene, slik at en med tro
på reinkarnasjon ville ha mistenkt
mannen for å ha levd to liv. Disse
spesielle tilfellene er ikke blitt
publisert, men mange lignende fin-
nes offentliggjort.

Fantasiens rolle i hypnose er blitt
rikelig dokumentert av Josephine
R. Hildgard.

KILDE: THE JOURNAL OF TRANSIENT
AERIAL PHENOMENA, no. 3/82.

PROFIL: J. ALLEN HYNEK (fts. f.s.20)

mann som hadde gjort UFO'er respekt-
able. Til dette svarte Hynek: "Det
ville jeg ikke ha noe imot." Etter
å ha gjentatt Ridpaths tanke flere
ganger tilføyde Hynek: "Det er alltid
hyggelig å kunne legge en sten til
vitenskapens totale byggverk."

KILDER: The Sceptical Inquirer,
Spring 1979, Vol. 3 No. 3.
SKEPTICA nr. 4/1982.

Oversatt av Willy Wegner.

NIVFO SØR

POSTBOKS 50
4821 FROLAND

REGIONSLEDER: WILLY JOHNSEN

TELEFON:

041/ 38 4 25

FLERE «UFO-BORTFØRELSE» - - -

— JOHN BLACKBURN

"UHYGGELIGE ROMVESENER HAR GJENTATTE GANGER SKREMT ET EKTEPAR, SOM HAR MØTT UTENOMJORDISKE MINST NI GANGER SIDEN DE VAR BARN "

Ved i det minste tre av disse rystende hendelsene påstår Bob og Betty Luca at de ble bortført - tvunget ombord i et gigantisk stjerneskip og underkastet gyselige fysiske undersøkelser. Under hypnose forbløffet Betty (44) UFO-forskerne med sin levende beskrivelse av to fantastiske turer til disse skapningenes selsomme hjemplanet.

Og da Bob ble hypnotisert kunne han fortelle etterforskerne om sitt første møte med de fremmede, som fant sted da han var fem år gammel, og at han ved et tilfelle ble bortført av fremmede skapninger midt på lyse dagen.

"Jeg kjørte bil nedover langs stranden da jeg fikk øye på dette sirkelrunde romskipet. Jeg la over rattet, og det neste jeg vet er at jeg befant meg ombord...."

På tross av at de to aldri har møtt de fremmede samtidig beskriver de dem i bemerkelsesverdige like termer.

"De er ikke særlig store - ikke mer enn tre-fire fot høye," sier Betty. "De har digre hoder med store, kattaaktige øyne. Små hull som nese og ører, og en liten spalte som munn. De er fullstendig hårløse og har en hud som grå leire. Hendene kan minne om klauer - hver med bare tre fingrer.. Bob fortalte at de fremmede bar skinnende, tattsittende blå uniformer og støvler.

Han tilføyde: "Det mest skremmende av alt dette er at vi vet det vil hende en gang til. Vi er overbeviste om at vi er et ledd i et bisarr eksperiment."

Betty, som hadde sin første nærkontakt da hun var syv år gammel, minnes en av sine erfaringer med de utenomjordiske med mange forbløffende

De fremmede var små, skallet, hadde grå hud og store øyne, små hull som nese og ører og en smal spalte som munn

detaljer: "Jeg bodde i en liten by i Massachusetts. Det var om natten, og plutselig ble lyset borte. Jeg merket et rødorange lysskjær som flakket gjennom kjøkkenvinduet. Og så plutselig materialiserte det seg fem av disse fremmedartede skapningene midt på gulvet. De fortalte at jeg måtte bli med

dem. Da jeg protesterte hypnotiserte de meg med blikket og eskorterte meg til en høyde bak huset mitt, hvor romskipet hadde landet."

Betty forteller at de fremmede ledsaget henne inn i skipet, som var stappfullt av futurisk utstyr, og plasserte henne på i et avansert laboratorium hvor hun ble skandert med innviklede instrumenter. "Jeg skalv av redsel," minnes hun. "De kjørte nåler i meg, og jeg følte en ulidelig smerte. Jeg skrek, og da gav de meg en søt, rød veske til å drikke, og den roet meg.

Det neste Betty husker er at hun var på en annen planet. "Denne var fremmedartet og vakker.. Absolutt praktfull. Hver eneste farge du kan forestille deg - røde, gullaktige, dyp blåe, gule og grønne. Jeg så en by med glasskuppel over, store pyramider og gigantiske statuer av dyr som jeg ikke kunne identifisere."

Plutselig var Betty hjemme igjen. "Jeg vet ikke hvor lenge det varte, men UFO-eksperter forteller meg at jeg var borte i tre eller fire timer. Jeg vet at det lyder vanvittig," sier hun. Men min beretning er blitt verifisert gjennom alle slags "sannhetstester" som finnes."

Og påstandene er også verifisert av veteran-politioffiseren Larry Fawcett fra Coventry, Connecticut.

"Jeg var til stede ved alle hypnotiske forsøk og grillet Betty på hennes opplevelser over en periode på to år," forteller Fawcett til Globe. "Hun har vært igjennom polygraf- og stemmestress-tester, som hver i sær lett ville kunne avsløre en svindel. Jeg er aldeles overbevist om at hvert ord av hennes utrolige beretninger er 100% korrekt."

Betty sier hun er overbevist om at skapningene ikke vil noe vondt. "Jeg er sikker," sier hun, "på at de bragte Bob og meg sammen."

"Det er sant nok", samtykker Bob. "Jeg reiste rundt i landet og stoppet opp i en by i Florida. Jeg hadde aldri fortalt noen at jeg hadde vært ombord i et UFO, men da jeg hørte at der var en pike på stedet som hadde hatt lignende opplevelser, bestemte jeg meg for å finne henne. Det var Betty.

Betty og Bob Luca

"Det er nesten som om det hadde vært planlagt", sier han. "Og dette gir oss begge en frysende følelse."

FOTOGRAFIENE FRA MO I RANA

SE NIVFO-BULLETIN NR. 3/82 SIDE 8

Det har nå lyktes oss å få utlånt negativene, slik at bildene kunne overføres til mer egnet papir, rastreres, forstørres osv.

Det øverste bildet ble tatt først, det nederste et par minutter senere. Vi forsøker naturligvis å få frem eksakte opplysninger, bilder fra omgivelsene etc., og vil komme tilbake til saken etter hvert.

Ved årsskiftet

Idet vi med denne rubrikken markerer overgangen til et nytt år - og dermed en ny årgang av NIVFO-Bulletin, kan vi straks slå fast at NIVFO har hatt en rivende utvikling i løpet av dette året som snart er omme. Resultatene av det som er oppnådd vil nok sette sitt preg på spaltene, men la oss ta med noen stikkord: Bortimot en fordobling av såvel antall abonnenter som medarbeidere, nye og meget interessante kontakter- og medarbeidere i utlandet - inklusive etablering av NIVFO utenfor Norges grenser osv - noe som vil gi økede muligheter for å levere aktuelt stoff av høy kvalitet. Videre har vi fått vite at nye tiltak tilsvarende NIVFO er startet andre steder i verden, og at disse vinner stadig mer gehør.

Noe av det aller viktigste er at vi har fått enda bedre muligheter til å skille klinten fra hveten når det gjelder rapporter og påstander om uvanlige hendelser.

Det blir stadig mer klart at en stor del av "off-beat" litteraturen, inklusive UFO-lektøren opp igjennom årene har gitt et lite nyansert bilde av problematikken. Mangel på objektivitet og kildekritikk vil være iøynefallende for den våkne iakttaker.

En av de viktigste undersøkelsene som må gjøres når en ønsker å gi publikum saklig og nøktern opplysning om den materien vi behandler, er en omfattende gransking av denne litteraturens KILDER. En slik undersøkelse er nå igang, og vi tror det er god grunn til å innvite resultatene med forventning.

Etter hvert som feilkilder kan siles bort, ved siden av at man kan slå ned på tendensiøs, vinklet informasjon, vil det kanskje bli mulig å komme videre med de *v i r k e l i g e* fenomenene som kan skjule seg bak alle ryktene og spekulasjonene.

I NIVFO-Bulletin vil vi fortsatt gå frem på denne systematiske måten; bygge opp en referansebakgrunn med senere henvisninger etter hvert som stoffet behandles. Og vi kan love en del virkelig interessant stoff i løpet av 1983 !

Allerede i neste nummer regner vi med å kunne presentere et nytt og temmelig tankevekkende vitenskapelig arbeide vedrørende såkalte "nærkontakter av tredje grad" - den typen UFO-opplevelser som mange forskere har hevdet kan romme nøkkelen til løsning av det man kaller UFO-gåten...

I tillegg til dette har vi nettopp fått inn en omfattende rapport fra USA om et slikt nærkontakttilfelle, hvor fysiske spor forekommer, bl.a. "fotavtrykk etter ukjente skapninger". Fotografier av disse sporene vil bli gjengitt.

Siden mange er opptatt av Erich Von Dänikens bøker vil vi også komme litt inn på disse med tid og stunder.

Dessuten skal det ikke mangle stoff fra vårt eget land. Vi gjør stadig nye iakttakelser i Hessdalen, og bl.a. vil vi komme tilbake til et av våre fotografier, som sammenholdt med de øvrige kan være verd å se nærmere på. Saker av eldre dato fra Hessdalen og omegn er også gravd frem.

Det skjer mye nå - så følg med !

